

tehniški
šolski
center
maribor

tš

GLAS CENTRA

Šolsko leto 2019/2020

Kazalo vsebine

Kolofon.....	II.
Nagovor ravnatelja	1
Šolanje na TŠC.....	2
Prvi dnevi in TŠC.....	3
Šolanje na poklicni šoli in v programu PTI	4
Naša štiri leta na TŠC Maribor	6
Naš Razred	7
2. d/1 pri pouku RPT	8
Dijaki TŠC se predstavljajo.....	9
Erasmus	33
Prvi vtis na TŠC.....	34
Dijaški dom	35
Tekmovanja na TŠC	36
Pisanje o pisanju	39
Projektno delo v programu tehnik mehatronike	43
Avtomatizacija in robotizacija.....	46
Izdelki v šolskih delavnicah.....	47
Varjenje na TŠC	49
Tehnologija rezanja materiala	50
13. natečaj 100 ljudi 100 čudi	51
Razstave	53
Otroci so bili veseli podarjenih jeklenih avtomobilčkov.....	57
Nastop na srednji ekonomski šoli in gimnaziji Maribor	58
TŠC dogodki	59
TŠC argo.....	60
Praktično usposabljanje pri delodajalcu.....	62
Šolska knjižnica TŠC Maribor v COBISS-u.....	63
Medpodjetniško izobraževalni center	65
Izobraževanje odraslih	66
Višja strokovna šola	73

KOLOFON

Šolsko glasilo Glas centra, TŠC Maribor, Zolajeva 12,
2000 Maribor

Urednica: **Anka Jemenšek**

Uredniški odbor in računalniška
obdelava:

- **Erik Filip Hauptman**
- **Oliver Meglič**
- **Renato Žaberl**

Lektoriranje glasila:

- **Valerija Gašparič**
- **Anka Jemenšek**

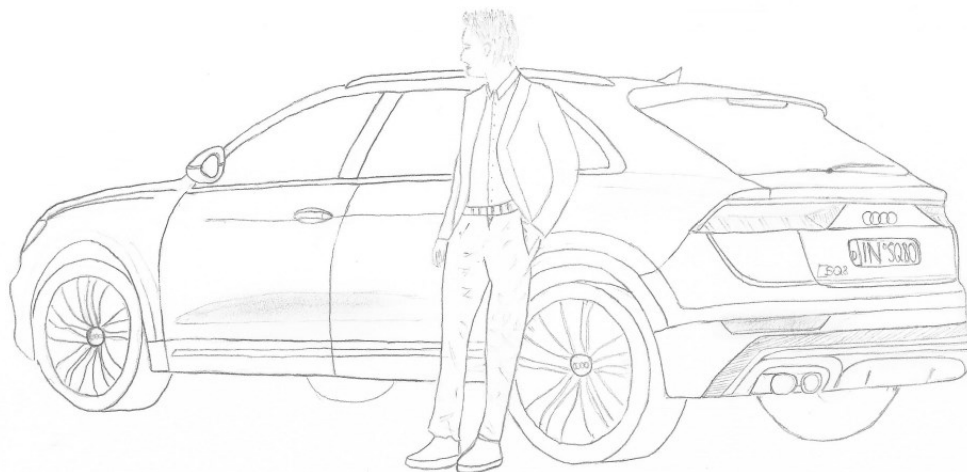
Fotografije narave:

- **Rene Fras**

Likovni prispevki:

- **Dijaki TŠC**

ŠOLSKO GLASILO 2020

Spoštovane dijakinje, dijaki, sodelavke, sodelavci, spoštovani starši,

pred nami je novo šolsko glasilo, ogledalo našega preteklega dela in načrtov za prihodnost.

Šola se spreminja in raste iz dneva v dan. Vedno znova nas preseneti velik potencial, ki se skriva v naših dijakih in študentih. Ob tem seveda nikakor ne smemo pozabiti vloge profesorjev in mentorjev, ki vam pomagajo te talente odkrivati in udejanjiti.

Naj se najprej ozrem v preteklost in na kratko povzamem najpomembnejše dogodke. Tehniški šolski center Maribor je bil ustanovljen s sklepom vlade 29. 9. 2009. Kasneje se je preoblikoval in preimenoval, danes pa zopet nosi prvotno ime.

V vseh teh letih je šolo obiskovalo veliko dijakinj in dijakov, ki so pustili pomembne sledi. Upam, da so odnesli tudi lepe spomine na šolanje. V tem času sem najprej delal kot učitelj strokovno teoretičnih predmetov, zadnjih pet let pa opravljam delo direktorja centra in ravnatelja srednje šole, zato se bom osredinil na zadnjih pet let.

Število vpisanih dijakinj in dijakov je v petih letih naraslo s 587 na 764. Ta rast je še posebej velika, če upoštevamo, da so se generacije otrok manjšale. To kaže, da šola pridobiva na ugledu, kar je seveda zasloga dijakinj, dijakov in zaposlenih na šoli, seveda pa tudi jasneje izraženih potreb gospodarstva po tehnično izobraženih kadrih. Vsak prispeva pomemben del celote. V tem času ste skupaj z mentorji izvedli ogromno aktivnosti. Število uspešnih dijakov stalno raste, še posebej smo ponosni na zlate maturante, ki jih je vedno več.

Nenehno smo se trudili za izboljšanje pogojev za delo z nabavo nove opreme in menim, da lahko brez lažne skromnosti trdim, da smo zelo dobro opremljena šola. Povezujemo se z gospodarstvom in naše sodelovanje prinaša nove razvojne možnosti tako za nas kot za gospodarstvo.

Čaka nas še gradbena prenova predvsem starega dela šole in dijaškega doma, kar je povezano z energetsko sanacijo. Upal sem, da bo ta že izvedena, a žal birokratski mlini meljejo počasi, vseeno pa kaže, da bo izvedena v tem koledarskem letu. Tako bomo dobili tudi prijaznejše delovno okolje.

Ena od želja, ki bi jo radi realizirali v prihodnjih letih, je tudi izgradnja zunanjih športnih površin pred telovadnico.

Vsekakor se bomo trudili, da bomo spremljali tehnološki razvoj in čim bolj posodabljali opremo. Seveda nikoli ne bomo imeli vsega, kar bi želeli.

Prispevek delavcev šole je lahko predvsem v tem, da vam zagotovimo čim boljše pogoje za delo, pomoč pri učenju in obšolskih dejavnostih, vaša vloga pa je, da to izkoristite in še naprej uspešno zadovoljujete svoje interese, hkrati pa dvigujete ugled šole. Ne dvomim, da boste to uspešno počeli še naprej.

Na koncu pa najpomembnejše. Želim, da bi vam vsi, ki sodelujemo v učnem procesu, pomagali pri vašem dozorevanju in vas naučili več kot samo učnih vsebin – radi bi vas usposobili za življenje. Ob skupnem trudu vseh, pri čemer nikakor ne smemo pozabiti staršev, nam bo to vsekakor uspelo.

Vesel sem, da sem ravnatelj dijakom, ki imajo kaj pokazati. Upam in verjamem, da bo tako tudi v prihodnje.

Čestitke za lepo pripravljeno glasilo.

Darko Kukovec, ravnatelj

ŠOLANJE NA TŠC

Zakaj sem se odločil za poklic mehatronik operater

Za poklic mehatronik operater sem se odločil, ker me zanima in je tudi zelo iskan.

Nik Paurič, 1.e/2

V šolo sem se vpisal zato, ker me zanima mehatronika, ker mi je šola všeč in poznam veliko ljudi.

Nejc Šabeder, 1.e/2

Za to šolo sem se odločil zato, ker me zanima poklic in ga želim opravljati vse življenje.

Anej Kranclbinder, 1.e/2

Za ta program sem se odločil, ker me poklic mehatronik operater zanima, ker bom lažje dobil službo, ki je tudi dobro plačana. Poklic je aktualen in se še vedno razvija, v podjetjih je veliko povpraševanja po njem.

Anej Galun, 1.e/2

Za šolo sem se odločil, ker se s tem ukvarjam že od malega, ker je to iskan in dobro plačan poklic.

Sebastjan Plavčak, 1.e/2

V šolo sem se vpisal, ker mi je ta poklic všeč in ker zelo rad delam z elektroniko in s cilindri.

Mitja Jesenek, 1.e/2

V to šolo sem se vpisal, ker sem hotel izvedeti več o materialih, oblikovanju in strojih.

Aljaž Arko, 1.e/2

Ta poklic mi je zelo zanimiv, ker je veliko računalništva, elektrike in robotike. Prav tako mi je všeč, da je šola zelo urejena, ima veliko telovadnico in svoj fitness.

Luka Prajndl, 1.e/2

To šolo sem izbral, da bi prišel do poklica, ki ga želim opravljati.

Matevž Hugo Kotnik, 1.e/2

Poklic mehatronika sem izbral tudi zato, ker so na to šolo hodili moji starši. Pri tem poklicu je veliko hidra-vlike, imeti moramo ročne spretnosti, učimo se o elektriki in rišemo načrte.

Gal Kerhe, 1.e/2

Davor Repnik

Prvi dnevi na TŠC

Odločitev glede srednje šole sem sprejel že na začetku devetega razreda. Imel sem postavljene cilje in vedel sem, kaj želim v življenju postati. Vpisal sem se na smer avtokaroserist.

Ko so počitnice prihajale h koncu, sem bil nemiren, saj nisem vedel, kako se bom prilagodil na nove sošolce in na srednjo šolo. K sreči sem poznal že tri sošolce, saj smo se odločili za isto smer in smo bili sošolci že v osnovni šoli. Prvi dan sem prišel v šolo prej, pred šolo sem se dobil z bivšimi sošolci iz osnovne šole. Štirje, ki smo se poznali in smo šli na isto smer, smo poiskali svojo učilnico in v njej počakali na ostale, ki jih še nismo poznali. Najprej smo se predstavili in povedali nekaj o sebi, nato smo šli spoznavat šolo in si ogledali, kako so opremljene učilnice oziroma delavnice. Po ogledu smo se v učilnici pogovarjali, lahko smo tudi zastavljali vprašanja. Pogovorili smo se, kaj vse bomo delali in s čim se bomo srečavali. Seveda ne smem pozabiti na pravila, ki smo jih spoznali in jih moramo upoštevati.

Naslednji dan smo imeli prakso. Ker še nismo poznali pravil, smo se pogovorili, kaj moramo na praksi in pri delovnih postopkih upoštevati. V odmoru smo se odpravili na malico, kjer smo se začeli med seboj bolje spoznavati. Seveda smo bili še zadržani, saj je vendar bil komaj drugi dan. Po malici smo se ponovno posvetili praksi.

Po nekaj tednih smo si že pridobili nove prijatelje, veliko več smo se pogovarjali in večinoma smo se vsi razumeli. Težko sem se navadil, da profesorjev ne kličemo učitelj, drugače pa nisem imel veliko težav s prilagajanjem na šolo. No, razen tega, da sem se moral navaditi, da ni enako kot v osnovni šoli, da srednja šola ni obvezna in da jo bom moral resno opravljati. Zdaj sem se že povsem privadil, sem zadovoljen in seveda resno opravljam obveznosti.

Staš Baumhakl Ekerl, 1. c/2

Šolanje na poklicni šoli in v programu PTI

V čem je razlika med triletno in štiriletno šolo? Že ime pove, da je razlika v času šolanja, da si pridobiš izobrazbo. Poklicni program traja tri, srednji strokovni pa štiri leta oz. tri »plus« dve leti, če po poklicnem nadaljuješ s tehniškim programom.

Razlike so tudi druge. Poklicna šola temelji na praksi, zato smo imeli več praktičnega pouka, teorije pa razen pri strokovnih predmetih ni bilo veliko. Če si manjkal, si lahko hitro nadoknadil snov. Kljub temu še zdaleč ni enostavno biti mojster v svojem poklicu. V programu PTI je prakse veliko manj, več pa je strokovnih predmetov. Raven znanja je višja, stvari pa je treba vzeti tako z levo kot tudi z desno roko. Snovi je več, in če zamudiš dan ali dva, moraš več nadoknaditi. Program 3 + 2 je dobra kombinacija, saj od obeh programov usvojiš vse, kar potrebuješ – prakso, ki jo nadgradiš s teorijo, in znanje, ki se ga da naučiti. Kjer je volja, je namreč pot do uspeha odprta.

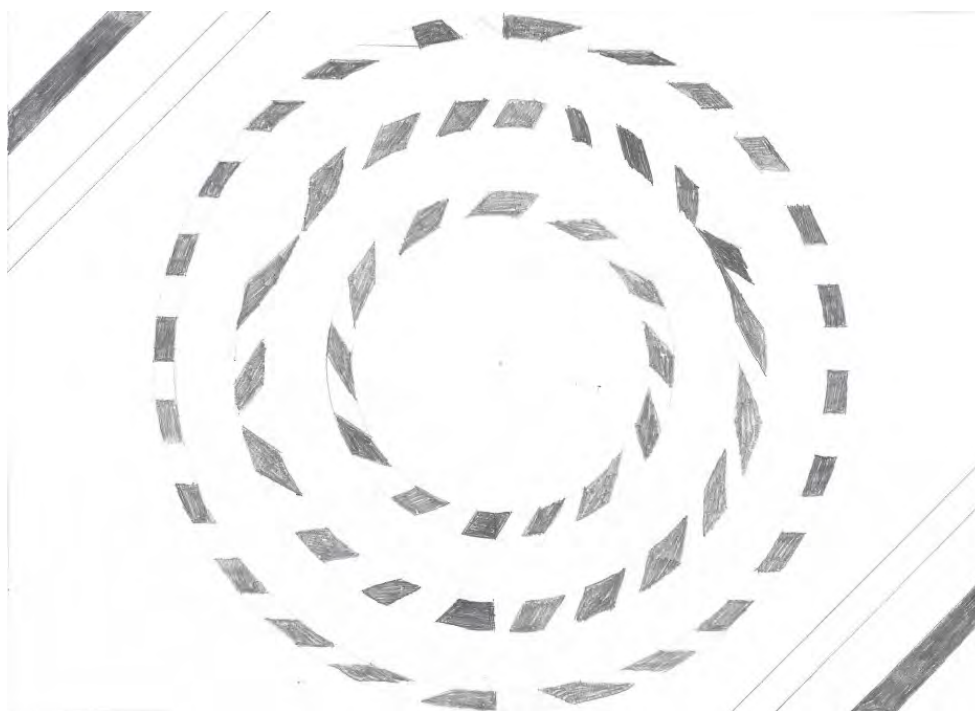
Nejc Sadek, 1. e/1

Razlika med triletnimi in programi PTI

Velika razlika je to, da smo v triletnem programu zelo lahko dobili lepe ocene, saj se je od nas zahtevalo manj, sedaj pa je kar precej težje in se je treba za pozitivne ocene bolj posvetiti učenju. To smo seveda tudi pričakovali, ko smo razmišljali o vpisu v program PTI in ob izbiri smeri. Sedaj imamo tudi manj prakse pri delodajalcu, samo dva tedna, manj prakse imamo tudi pri pouku. Seveda ima program PTI tudi dobre stvari, med katere spada tridimenzionalno modeliranje/risanje na računalniku, vodenje in programiranje robota idr.

Mislim, da nisem naredil napake, ko sem se z biotehniške šole vpisal v ta program na TŠC Maribor. Vsi tisti, ki ne vedo, če bi se vpisali, ne bodo naredili napake, če se vpišejo v ta program.

Žan Dobaja, 1. e/1

V prvem letniku

Sem učenec prvega letnika na Tehniškem šolskem centru v Mariboru. Za to šolo sem se odločil, ker me je pritegnil program Mehatronik operater. V tem programu se pogosto srečujemo s cilindri, s kabli, z zarisanjem v kovino in izrezovanjem modelov. Na začetku smo se s sošolci še spoznavali, ampak po dveh tednih smo se že pogovarjali med seboj. Pri praktičnem delu smo merili s pomičnimi merili, ki smo se jih hitro naučili uporabljati. Sedaj, ko so minili že štirje meseci, sem spoznal, da sploh ni težko, le potruditi se moramo in biti potrpežljivi. Hkrati pa se vsak dan naučimo kaj novega.

Jernej Vrenčur, 1. e/2

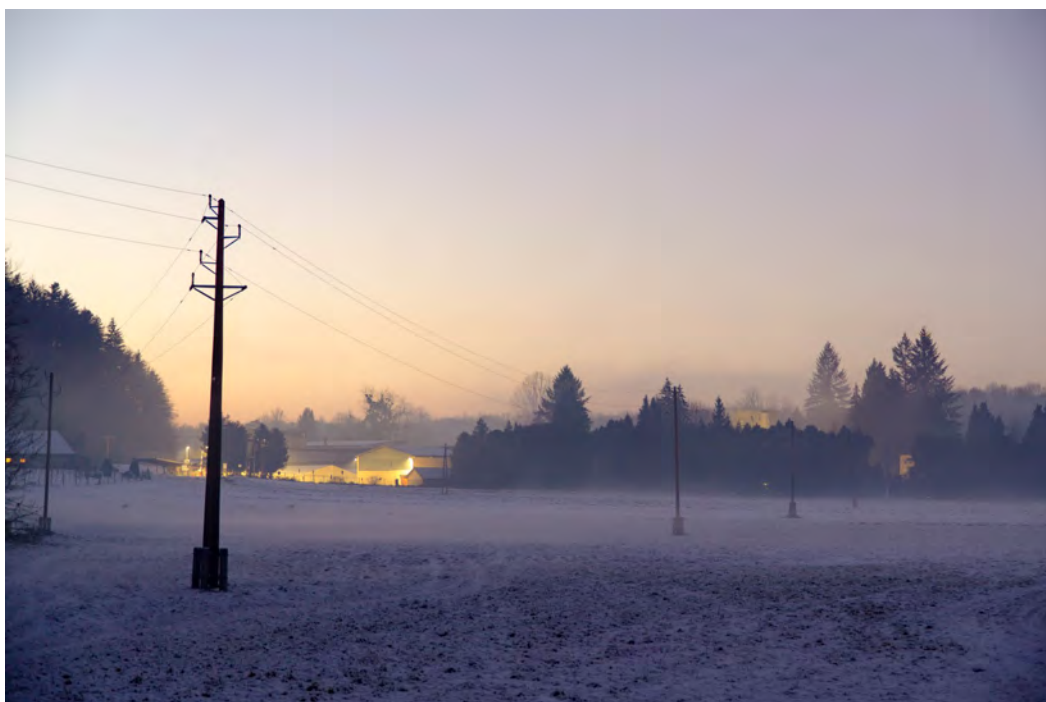
Moja poklicna pot

Prvič sem o srednji šoli začel razmišljati v osmem razredu osnovne šole. Ker je moj oče univerzitetni diplomirani inženir strojništva, sem videl, kaj je delal doma. Sicer takrat vsega nisem povsem razumel, a bilo je zanimivo, ko je risal in popravljajal načrte. Včasih sem lahko malo pogledal tudi v njihovo proizvodno halo v Rušah.

Konec osmega razreda smo odšli na karierni sejem, organiziran v Športni dvorani Tabor. Sprva sem se zanimal za gimnazijski program, a so mi povedali, da ima SSI Strojni tehnik več praktičnega pouka. To mi je bilo zelo všeč.

V devetem razredu sem izpolnil prijavnico za program Strojni tehnik na TŠC Maribor. Sedaj sem v tretjem letniku, kjer je že veliko strokovnih predmetov. Nekaj je tudi predmetov za splošno izobrazbo in razgledanost, kot so na primer sociologija, umetnost, geografija in zgodovina. Predmeti, ki sicer ne sodijo neposredno k tehniški stroki, a so vseeno zanimivi. Veselim se četrtega letnika in poklicne mature. Šolanje nameravam nadaljevati na Fakulteti za strojništvo v Mariboru, potem pa bom videl, kam me bo življenje popeljalo.

Jure Šparaš, 3. a/1

Naša štiri leta na TŠC Maribor

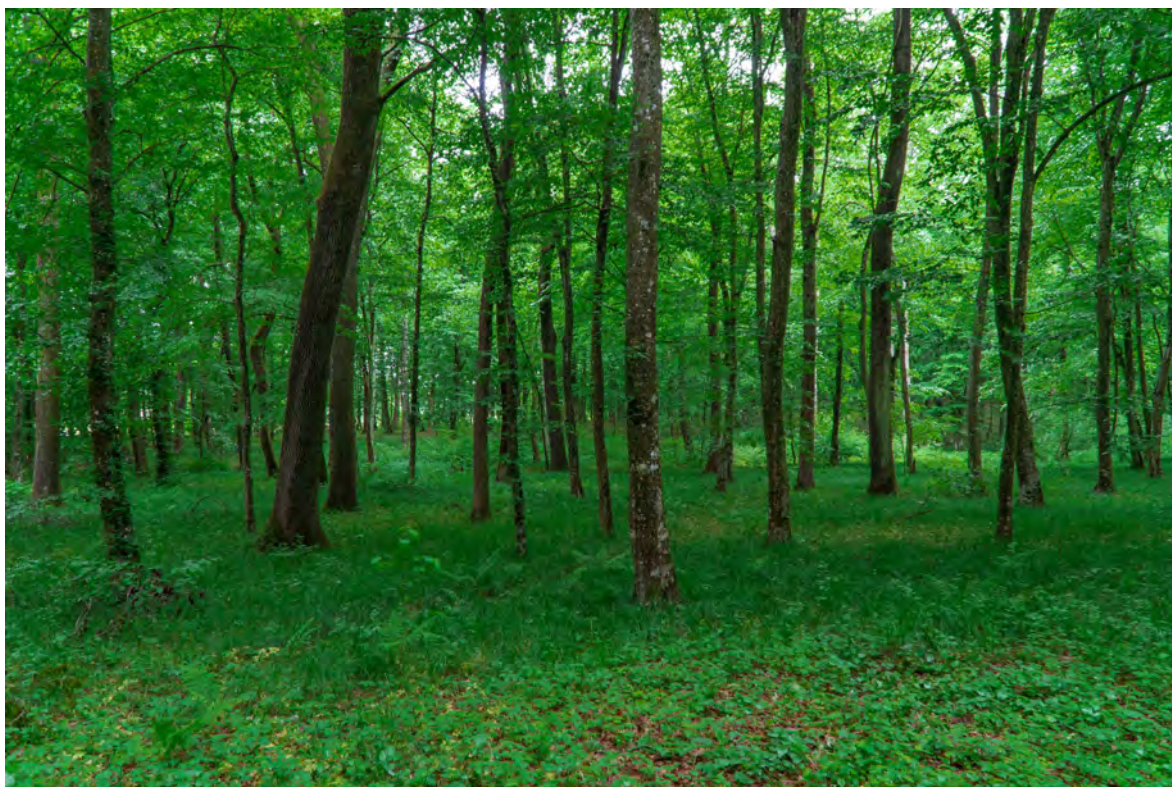
Moje ime je Bennet in obiskujem zaključni letnik v programu Strojni tehnik. Vsako preživeto leto na TŠC Maribor je bilo nekaj posebnega in vsako leto je prineslo nove zmage, znanja, vzpone in padce ter dogodivščine.

Imel sem čast biti predsednik v enem od rezultatsko najuspešnejših razredov na šoli. Smo majhen razred, pravzaprav smo skupina, saj nas je samo 16, vendar je majhnost naša prednost. Med seboj smo zelo povezani, skozi 4 leta srednješolskega izobraževanja smo vedno držali skupaj, skrbeli drug za drugega in skupaj uspešno prišli v 4. letnik.

Prvega šolskega dne se spomnim, kot da bilo včeraj. Vsi smo prišli na šolo z jasnim ciljem, da šolo zapustimo kot strojni tehniki, ne zavedajoč se, da bo naš čas na šoli tako hitro minil. Vsako preživeto leto je pustilo predvsem lepe spomine. Prvi letnik je bil zanimiv in hkrati zabaven. Prvih nekaj tednov se nam je šola zdela kot labirint. Lovili smo se pri iskanju učilnic in odkrivali šolo. Nešteto krat smo se izgubili in se po poti znašli pred napačno učilnico. Ko smo ugotovili, da ni prava, smo urno tekli v pravo nadstropje, da dneva ne bi končali z vpisom. Tudi glede vpisov smo veljali za najvzornejši razred na šoli, saj smo jih imeli najmanj. V prvem letniku smo se seznanili z osnovami v svojem poklicu, v drugem pa smo že prešli h konkretnim temam. Večina od nas se je prvič srečala z nekaterimi postopki varjenja, prav tako smo spoznali CAD/CAM programe, s katerimi se je večina dobro znašla in smo uživali pri delu z njimi.

Sedaj smo pred zadnjim skupnim izzivom, to je poklicna matura. V vseh teh letih smo se uspešno soočali s težavami, ki so nam prišle naproti in jih sproti reševali, zato bomo zagotovo uspešno opravili tudi maturo. Profesorji so nas nanjo dobro pripravili. Po končani maturi bomo veselo mahali s svojimi spričevali in iskali nove izzive. Nekateri na študiju, nekateri pa že na delovnih mestih. Neglede na našo pot, si drug za drugega želimo, da bomo še naprej tako uspešni.

Bennet Markovič, 4. b/1

Naš razred

Sva dijaka 1. d/2, ki se deli na programa OBLIKOVALEC KOVIN – ORODJAR in INŠTALATER STROJNIH INŠTALACIJ. Na začetku nas je bilo v razredu 27, sedaj pa nas je 25, saj sta dva učenca prekinila šolanje.

Imamo super razrednika, to je Marko Juršič. Naš razrednik zna biti glasen in hud, sploh če kaj ušpičimo. V razredu smo sami fantje in včasih smo zelo glasni. Trije učenci smo se odločili za vajeniško smer izobraževanja. Štirje učenci prihajajo iz Bosne in Hercegovine. Na začetku smo imeli nekaj težav s sporazumevanjem, ampak z dobro voljo in s sodelovanjem smo to težavo kar hitro odpravili. Trije učenci bivajo v dijaškem domu. V razredu se dobro razumemo in si pomagamo med seboj, kadar je to potrebno. Nekateri so bolj poslušni od drugih. Vsi se veselimo ponedeljkov, saj imamo takrat prakso in je vzdušje v razredu manj napeto. Med odmori se zabavamo ali pa "bulimo" v telefone. Pri pouku smo včasih preveč navihani in nas morajo profesorji utišati ali celo poslati iz razreda. Tudi profesorji se kdaj pohecajo in nas spravijo v smeh. Največkrat nam profesorji gnjavijo, naj imamo lepo urejene zvezke in naj delamo domače naloge. Imamo različne hobije, ukvarjamo se s športom, z igranjem igrice, družimo se s prijatelji ... To je naš razred z različnimi karakterji, navihan in zanimiv.

Mitja Korže in Aljaž Ber, 1. d/2

2. d/1 pri pouku RPT - računalniško podprte tehnologije

Pri prof. Mihaelu Kukovcu se učimo in nadgrajujemo svoje znanje na CNC strojih, 3D modeliranju ter 3D printanju. Pri njegovih urah spoznavamo, kako se pišejo programi za CNC stroje, ki jih nato tudi sami napišemo. Zaradi njega in njegovih napotkov, orientacije in motivacije hitro napredujemo kot celotni razred do nivoja, kjer si lahko med seboj že veliko pomagamo, saj smo pri delu natančni, strpni, strokovni in spretni.

Pri 3D modeliranju na računalniku uporabljamo aplikacijo CREO, kjer z različnimi funkcijami rišemo razne modele/izdelke, ki jih nato profesor oceni. Te izdelke lahko tudi fizično izdelamo s pomočjo 3D printerja, ki ga imamo na šoli. Prof. Kukovec se rad tudi pošali z nami, kar nam daje dodatno voljo do učenja in dela, saj je tudi to del motivacije.

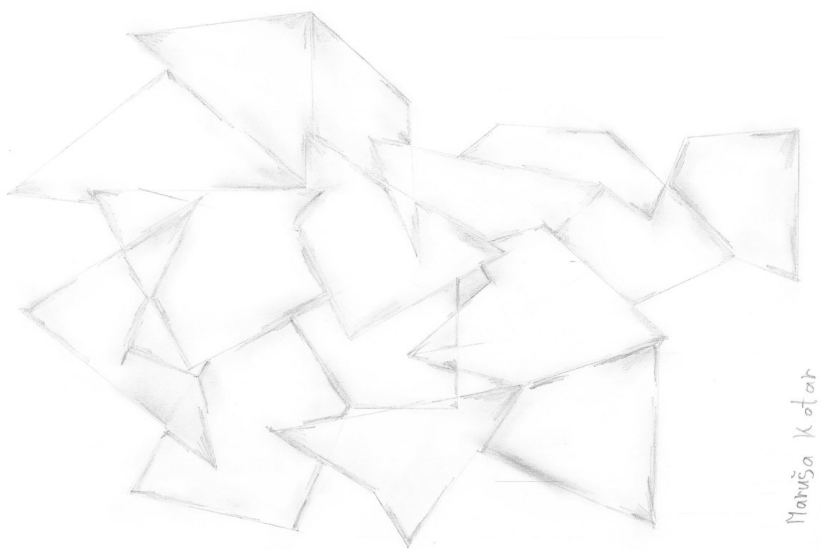
Matic Janžič, 2.d/1

DIJAKI TŠC SE PREDSTAVLJAJO

TŠC je prava izbira za VAS!

Na naši šoli TŠC lahko vsak zaživi svoje sanje v poklicih, kot so strojni tehnik, oblikovalec – kovin orodjar, mehanik, ličar, karo-serist ipd. Učitelji na šoli nas naučijo veliko koristnega, predvsem pri strokovnih predmetih. Tehniški šolski center je predvsem namenjen dijakom, ki hočejo postati nekaj več, kot pa le običajni delavci. Tu učitelji delajo s srcem, prav tako tudi dijaki. Šola je urejena, na hodnikih lahko srečamo učitelje, ki vedno prisluhnejo našim vprašanjem o marsičem. Dijaki so zaenkrat zadovoljni, radi hodijo k pouku, saj vedo, da bodo izvedeli kaj novega.

Matic Janžič, 2.d/1

Ljubezen do nogometa

Nogomet sem začel igrati v prvem razredu v Gornji Radgoni. Od takrat ne mine dan, da žoga ne bi bila moja »punca«. Trenutno igram za U17 NK Jarenina. Treninge imam vsak dan, ob vikendih pa tekme. V prostem času pogledam večino tekem slovenskih in evropskih lig. Na TŠC sem se letos uvrstil v šolsko nogometno ekipo, v kateri so tudi štirje moji sošolci. Med nami je veliko športne tekmovalnosti, saj brez tega ne gre. Naš trener je Janko Dolenc, bivši profesionalni nogometaš. Tudi naš profesor ŠVZ Mitja Draškovič je profesionalno igral nogomet. Oba starša me na moji poti podpirata, razumevajoči so tudi profesorji na TŠC. Želim si športno pot brez poškodb, z veliko goli. Navijajte za ekipo TŠC.

Nastja Gavez, 2. e/2

Doma radi poslušamo vse vrste glasbe

Doma radi poslušamo vse vrste glasbe, najraje imamo rock. Na okno damo ojačevalec, da lahko pol Cerkvenjaka sliši, kako igram pesmi Guns'n'roses na moji električni gibsonki. Letos se še posebej veselim 9. julija, saj bom s starši obiskali njihov koncert na Dunaju. Imel sem že veliko svojih koncertov v lokalnem okolju. Na Püta festu 2019 smo bili s svojim mentorjem in ostalimi predskupina skupini MI2. Pišem tudi svoje kompozicije. Igranje me sprošča in hkrati napolni z energijo.

Patrik Žvajkar, 2. e/2

Reguliranje temperature

Pri predmetu uporaba krmilnih naprav pripravljamo raziskovalno nalogo *Reguliranje temperature*. Potrebujemo leseno hiško, žice, rele, žarnico, senzor, računalnik Raspberry pie in merilnik temperature. Najprej smo sestavili leseno hiško z okni na stranicah. V notranjost smo napeljali žice, ki smo jih spojili z lotanjem. Merilnik temperature in rele smo namestili na stene, žarnico pa na tla. Vse skupaj smo povezali z računalnikom, ki ima program za reguliranje temperature. Senzor zazna previsoko temperaturo in ugašne žarnico. Pri prenizki vrednosti se žarnica vklopi.

Tanej Škrabl, 2. e/2

Erik Filip Hauptman

Sem Erik Filip Hauptman in obiskujem program tehnik mehatronike. Konec leta 2019 sem se navdušil nad podjetništvom ter proizvodnjo, zato sem se v prostem času začel ukvarjati z izdelavo svetil po naročilu ter prav tako ustvarjam svoje lastne dizajne, med katerimi je najbolj uspešen Svet. Prav tako se ukvarjam z izdelavo logotipov podjetij. Izdelki so večinoma narejeni iz lesa, pleksi stekla ali iz aluminija. Izdelke laser-sko izrezujem, jih pobarvam dodam LED, vse skupaj pritrdim ter polepšam, nato pride čas montiranja na strankine stene. Stranke lahko naročijo osebno montiranje ali kar osebni prevzem. V letu 2020 imam veliko ciljev in želj, ki jih bom s trdim delom uresničil, in sicer od uradne ustanovitve podjetja in vse do veliko različnih dizajnov. Za prihodnost pa imam željo po uspehu velike proizvodnje.

Erik Filip Hauptman , 4. c/1

Nogomet in jaz

Sem Žan Veingerl iz 3. a/1 in treniram nogomet. Treniram v klubu ROHO (Rogoza in Hoče).

Treninge imam 3-krat na teden, enkrat tedensko pa tekmo. Sem v prvi postavi na poziciji zadnji vezni igralec. Z ekipo imamo dobre rezultate glede na to, da je klub star 4 leta. V klubu je okoli 70 igralcev različnih starostnih skupin ter 7 trenerjev, 2 fizioterapevta in 2 predsednika. Klub sponzorira tudi NK Maribor in ima tam tudi kdaj pa kdaj treninge.

Osvajili smo prvo mesto v malem nogometu na Madžarskem in 3. mesto v 3. ligi MNZ Maribor. Tukaj treniram 2 leti, prej sem 4 leta treniral v Framu in 2 leti v Račah. Vsako leto imamo tudi priprave v Umagu, kjer 3 dni treniramo od jutra do večera in imamo eno tekmo. Nogometne premore imamo poleti in pozimi, približno 1 mesec. V klubu imamo tudi 'balon', kjer sta 2 igrišči za mali nogomet in igrišče za badminton. Izven balona je tudi bar in prikolica v obliki pločevinke za hitro pripravo hrane. Imamo tri igrišča, in sicer dve v Rogozi in eno v Hočah. Pomožno igrišče imamo za klubom, kjer treniramo ob dežju, da ne uničimo trave. Vsako leto v klubu pripravimo kosanje piknik in se družimo. Klub je dobro organiziran in v zadovoljstvo mi je igrati v njem.

Žan Veingerl, 3. a/1

Nick Peterka

Pozdravljeni, sem dijak Nick Peterka iz oddelka 1. d/1. Hodim na Tehniški šolski center Maribor in obiskujem program Tehnik mehatronike, v kar me je prepričal mamin bratranec, ki je tudi sam obiskoval ta program, vendar v Ljubljani. Na to šolo sem se vpisal, ker me zelo animata tehnika in tudi robotika. Čez teden sem v dijaškem domu in zdi se mi v redu. Tudi šola je super in sem se je hitro navadil, prav tako tudi na sošolce. V prostem času treniram rokomet že dobrih 7 let. Od vsega začetka sem golman in sposojen igralec iz rokometnega kluba Arcont Radgona. Trenutno igram za rokometni klub Maribor Branik. Šport jemljem zelo resno, 4-krat na teden imam treninge na Srednji lesarski šoli. Imam tudi nekaj drugih hobijev, kot sta na primer urejanje glasbe (DJ) in ribolov, ukvarjam se tudi s fotografiranjem (fotoaparati, dron in telefon).

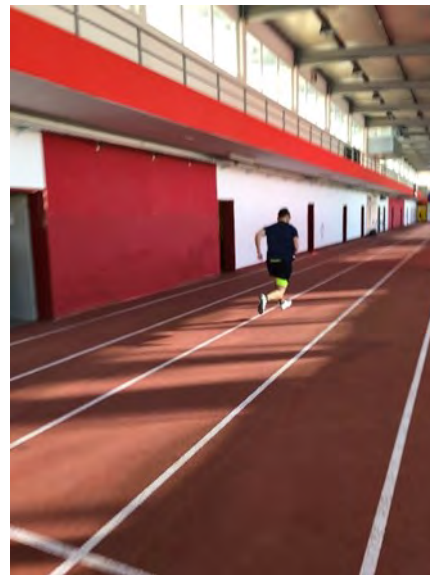
Jaša Fišer

Moje ime je Jaša Fišer. Obiskujem Tehniški šolski center Maribor in hodim v prvi letnik programa Tehnik mehatronike. Za to šolo sem se odločil že v 8. razredu, po ogledu na informativnem dnevu. Zelo so me pritegnili programiranje robotov, mehanika in strojništvo, saj se v to smer razvija prihodnost. Poleg tega, da sem se šole zelo veselil, me je spremljal občutek strahu, saj nisem vedel, kaj točno me čaka in ali bo raven zahtevnosti presegala moje zmožnosti, glede na to, da je mehatronika interdisciplinarno prepletanje osnovnih ved strojništva, elektrotehnike, avtomatiziranega vodenja, računalništva in informatike in je kar zahtevna. Šola mi je zelo všeč, saj so učilnice dobro in moderno opremljene, nudi nam tudi veliko telovadnico in dobro opremljen fitnes, kar nam športnikom veliko pomeni. Aktivno treniram nogomet že približno 6 let. Treninge imamo 4-krat tedensko, kljub napornim treningom in športu pa imam vseeno dovolj časa za vse šolske obveznosti in aktivnosti.

Tadej Pajek

Sem Tadej Pajek, dijak 1. d/1. Za vpis na to šolo sem se odločil, ker sem se v 9. razredu osnovne šole začel zanimati za tehniko. Zanimajo me predvsem upravljanje in delovanje stroja ter programiranje, še najbolj pa mi je všeč robotika. Velik vtis name je naredil tudi informativni dan, ko sem lahko prvič upravljal robota. Prvega šolskega dne me je bilo sicer malo strah, saj nisem vedel, kaj pričakovati, potem pa sem se kmalu navadil. Na splošno je šola super, ker ima veliko telovadnico, kjer se lahko ukvarjaš s športom, ima pa tudi dober fitnes. Od vsega pa mi je najbolj všeč šolska malica. Sem tudi športnik in se že dve leti aktivno ukvarjam z atletiko. Tečem na kratke proge, moji glavni disciplini sta 100 in 200 metrov. Treningi so naporni, sem pa v dveh letih z njimi pridobil veliko na tehniki, moči in kondiciji.

Motokros

V prostem času se ukvarjava z motokrosom.

S prijatelji se med vikendi zberemo v bližnjem gozdu, kjer se vozimo po brezpotjih in hribih. To je zelo nevaren šport, a kljub temu zelo uživamo v njem, saj nam dvigne adrenalin.

Voziva se z 250-kubičnima motorjema za motokros Suzuki RMZ250 ter Yamaha YZ250. Prednost teh motorjev je velika moč motorja in nizka teža, kar nam omogoča vzpenjanje po zelo strmih hribih.

Motorje sva si kupila sama z denarjem, ki sva ga zaslužila med počitnicami. Zato jih še bolj ceniva in uživava v vožnji z njima.

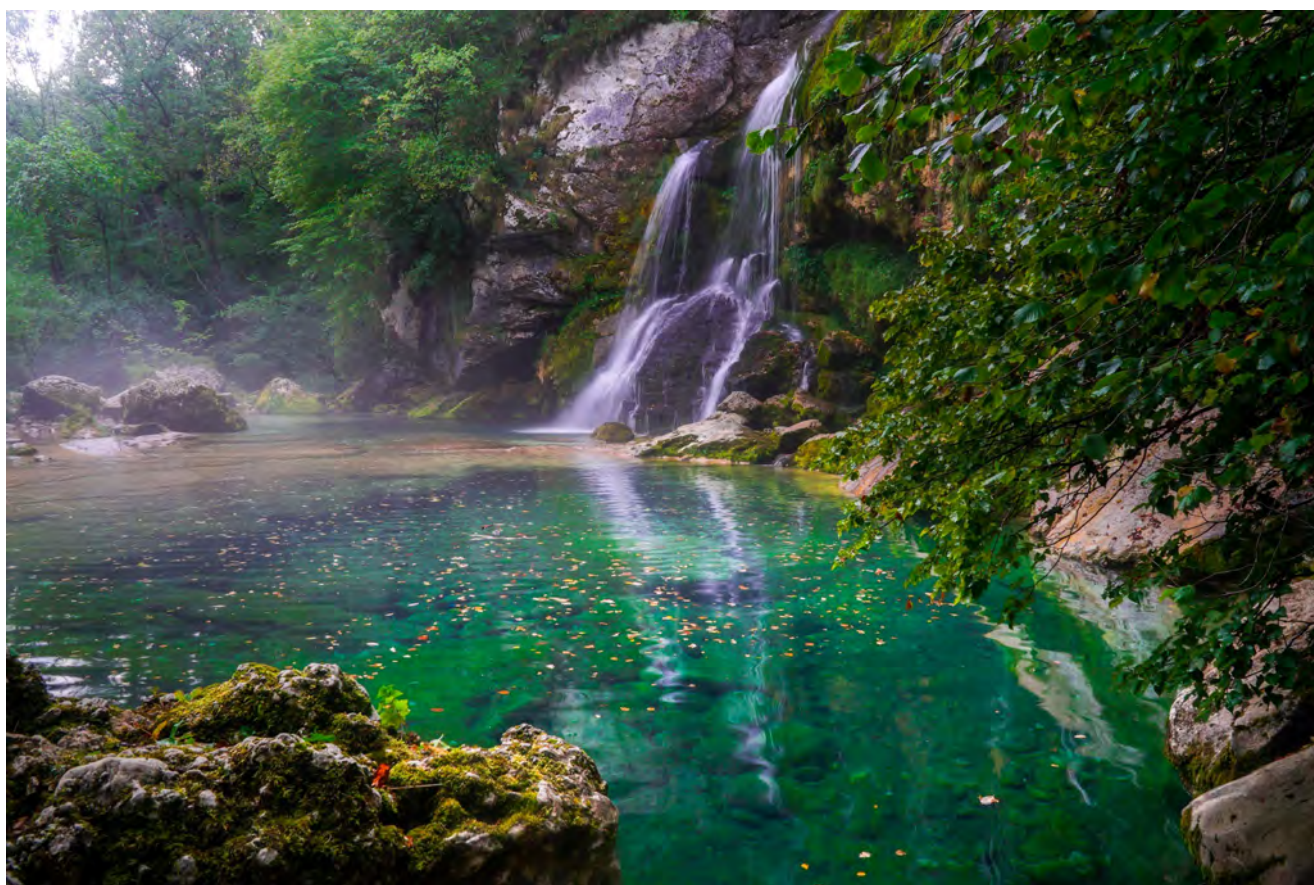
Aljaž Ferk, Tine Partlič, 3. a/1

Harmonika, harmonika

Sam se že 5 let ukvarjam z glasbo, in sicer igram diatonično harmoniko. To glasbilo mi je ljubo že od majhnih nog, saj sem pri osmih letih že igral s svojim očetom, a takrat je to bila le igračka. Čez čas smo se doma odločili, da se bom začel ukvarjati z glasbo. Najeli smo učitelja, ki me je vsak teden dvakrat obiskal za eno uro in pol. Nekoč me je neka družina prosila, da bi prišel k njim igrati za rojstni dan. Takrat sem prvič igral za svoj denar, ki sem ga porabil za stvari, ki sem si jih želel. Po tem dogodku sem začel igrati še na šolskih prireditvah, na tekmovanja pa žal nisem hotel hoditi, saj se mi niso zdela zanimiva. Po treh letih sem dobil nov inštrument, stara harmonika mi je bila že premajhna, pa tudi v dobrem stanju ni bila več. Z novo sem se vključil v majhno skupino glasbenikov, ki jo sestavlja moj učitelj in drugi njegovi učenci. Skupaj smo tudi nastopili. Trenutno sem aktivno igranje opustil, vendar bom ob kakšnem rojstnem dnevu ali prazniku še z veseljem zaigral. Sicer pa glasbo zelo rad poslušam, vse bolj me pritegne elektronska glasba, moj znanec se namreč z njo ukvarja.

Denis Vršič, 1. b/1

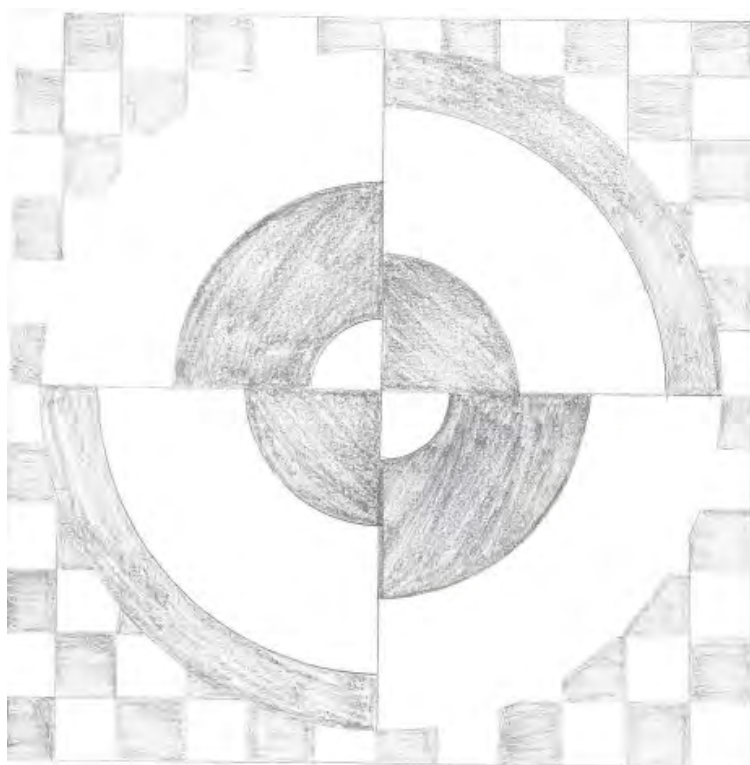
Aljaž Predan

V prostem času se rad vozim z motorjem, uživam pa v popravljanju motorjev in naprav, zato sem se tudi vpisal na TŠC. Obiskujem 1. letnik. Na motor sem prvič sedel v 3. razredu osnovne šole. Letos se želim udeležiti amaterske dirke, da se preizkusim. Za motokros sta me navdušila ati in dedi, ki sta oba nekoč dirkala. Zlasti dedi je bil zelo dober motokrosist, saj je bil 9-krat zaporedoma državni prvak v nekdanji Jugoslaviji. Poleg številnih pokalov in plaket je dobil 3 zlate čelade (to je vrsta nagrade). Leta 2018 je prejel nagrado za življenjsko delo v športu. Nekoč bi bil rad tudi jaz dober kot je bil moj dedek.

Šport ni edina moja strast, tu je še glasba. Obiskujem glasbeno šolo in igram harmoniko. Zanj me je navdušil moj drugi dedek. Le kaj bi mi otroci brez dedkov in babic! Kadar je dedi igral v svoji sobi, sem se mu pridružil, poslušal in razmišljal, kako lahko izpod teh gumbov pridejo tako lepe melodije. Ko je videl, da me zanima in da imam dober posluh za igranje, me je začel učiti lažjih pesmi, kot sta Na planincih in Kuža pazi. Domači so opazili, da imam potencial za igranje, zato so me v četrtem razredu vpisali v zasebno glasbeno šolo. Moj učitelj je bil Aleš Meglič. Po dveh letih sem se prepisal v Glasbeni center Rošer, kjer je postal moj učitelj Marko Belšak, ki me poučuje še danes. Skladba, ki sem se je pri njem naučil prve, je Bod' moja. Bil sem deležen nenehnih spodbud in dobrih napotkov.

Prvo tekmovanje, ki sem se ga udeležil, je bilo tekmovanje za pokal občine Muta. Prejel sem bronasto priznanje. Bil sem zelo presenečen, saj je bila konkurenca res velika. Zadnje tekmovanje, ki sem se ga udeležil pred kratkim, je bilo v Hajdini za Štajersko frajtonarico. Osvojil sem 3. mesto s skladbo Ansambla Avsenik z naslovom Spomin. Moje igranje je pohvalil celo član žirije Brane Klavžar, eden najbolj znanih izvajalcev tovrstne glasbe.

Z igranjem sem nastopil tudi že na TV v različnih oddajah, sicer pa igram na rojstnih dnevih in porokah. Za igranje harmonike sem se odločil zato, ker me to veseli, ker spoštujem slovensko glasbo in tudi zato, ker si želim enkrat imeti svoj ansambel.

Aljaž Predan, 1. b/1

Miha Ferlič

Pozdravljeni, tudi jaz igram harmoniko, tako da se zdi, kot da je ta inštrument med mladimi najbolj priljubljen. Že od malega rad poslušam glasbo, še posebej sem bil navdušen, če je na kakšnem praznovanju igral ansambel. Ko pa si ga je moj bratranec ustvaril, sem sklenil tudi jaz postati muzikant. Zaželel sem si igrati harmoniko. Nekoč so me starši presenetili – dobil sem jo. Oče si jo je izposodil, da bi ugotovil, ali me igranje res veseli. Ko je videl mojo zagnanost za učenje, vztrajnost in prizadevnost, smo odšli v delavnico Kitek in jo naročili. Čakati je bilo treba cel mesec, saj je bilo naročil zelo veliko.

Igrati me je učil moj bratranec, a ker je imel veliko dela s šolo, sem nadaljeval učenje pri Orkestru Dvojčici. Še danes obiskujem šolo, ker imam cilj ustvariti si svojo glasbeno skupino, vem pa tudi, da je pred mano še dolga pot.

Miha Ferlič, 3. b/1

Amadej Vakej

V šoli imamo PUD, torej praktično usposabljanje pri delodajalcu, ki si ga lahko vsak dijak izbere sam. Jaz sem imel PUD od 3.9.2019 do 10.1.2020. Delal sem pri svojem očetu, ki ima avtoservisno in vulkanizersko delavnico. Delal sem vse, od rednih servisov, menjav pnevmatik do velikih servisov (menjave zobatega jermena) in celo menjavo motorja. Pri PUD-u sem dobil veliko dodatnega znanja pri delu, ki mi bo zagotovo koristilo pri poklicu, ki ga bom opravljal.

Amadej Vakej, 3.c/2

Borut Vešnik

Mnogi verjetno ne vedo, da imam veliko veselja do gora in planinarjenja. Zahvalim se lahko očetu in mami, da sta mi že v otroštvu omogočila to dejavnost. Predvsem mama, s katero deliva enako navdušenje, me je vpeljala v to. Moram priznati, da ji ni bilo lahko, saj sem bil trmast in svojeglav. Občudujem njeno vztrajnost z mano.

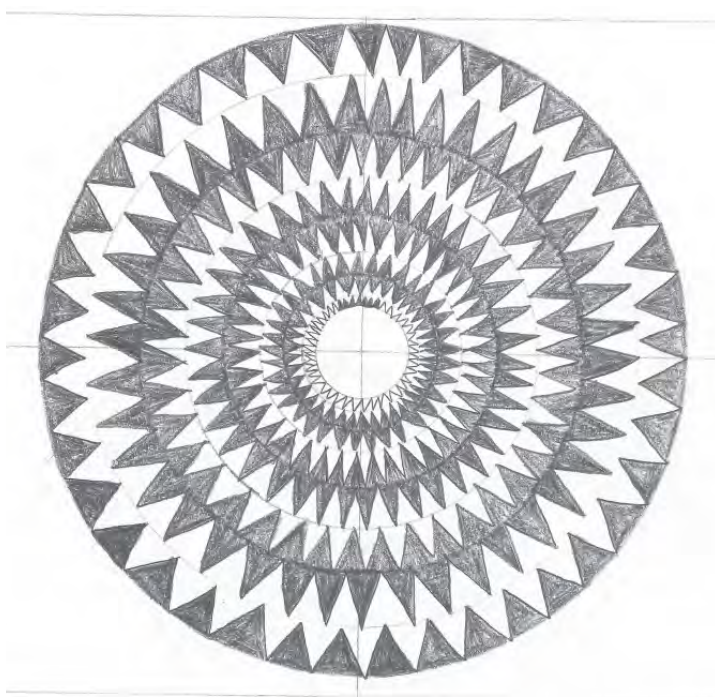
Skoraj vsak potek planinskega pohoda je enak, saj si vsakič zvečer pripraviš potrebne stvari, nato se odpelejš, opraviš vzpon in spust ter se na koncu vrneš domov. Nekaj pa se le razlikuje: to je tvoje doživljanje med vsako planinsko »avanturo«. Lahko da katero turo večkrat ponoviš, vendar bodo vtisi vsakič drugačni, saj je lahko vreme drugačno ali so ljudje okoli tebe drugi ali pa se je tvoje dožemanje spremenilo.

Najbolj me pritegne občutek, ki ga dobiš, ko stopiš na vrh. Res da je bilo naporno, res da imaš pred sabo še spust, ki ga moraš opraviti, tudi če si še tako utrujen, vendar je to vredno. Takrat dobiš občutek, da bi lahko poletel ali pa najraje zakričal od veselja. Takrat odklopiš vse misli in uživaš v trenutku, ki ti je dan.

Nečesa pa nikoli ne smeš pozabiti: na gori si in vsak tvoj korak mora biti premišljen. Zdi se mi, da so ljudje danes že čisto izgubili strah in spoštovanje do gora in narave, zato hodijo čisto brezglavo. Takrat in zato se zgodi največ nesreč.

Vsak planinec se mora zavedati, da je ranljiv, vendar je tudi res, da če vedno ležiš na kavču, se ti lahko zgodi malokaj hudega. Ampak tako ti življenje uide, kot bi trenil, in ko se ozreš nazaj, nimaš ničesar povedati.

Bil sem že na veliko vrhovih, predvsem pa sem ponosen na vse tri naše najvišje vrhove Julijcev, Kamniških Alp in Karavank: torej Triglav, Grintavec in Stol, nato pa še Viševnik, Kanjavec, Ojstrico. Moj prvi stik z gorami je bila Ojstrica, ko sem bil star 6 let. Na Triglav sem prvič poskusil priti pri devetih letih, a ga zaradi strahu pred višino nisem osvojil. Zato sva se z mamo na Malem Triglavu obrnila ob mojih besedah, ki jih mama še večkrat omeni: Triglav bo ostal, jaz pa bom prišel nazaj. Od takrat sem bil na vrhu Slovenije že šestkrat.

Borut Vešnik, 3. b/1

Sanja Obrul

V treh letih sem v programu poklicnega izobraževanja pridobila temeljno znanje iz mehanike, pnevmatike, hidravlike, elektrotehnike in elektronike, spoznala sestavne dele, sklope, naprave in sisteme proizvodnih procesov, naučila sem se tudi različnih postopkov ročne, strojne in toplotne obdelave kovin in nekovin. Sprva sem mislila enako kot misli večina deklet, da je delo pretežko zame, preveč umazano in podobno, a sem ugotovila, da je pravzaprav zanimivo.

Ja, seveda je kdaj pa kdaj umazano, ampak se preveč ne obremenjujem s tem, saj se vedno lahko očistim z vodo. Edino dekle v skupini fantov? Bo to problem? Seveda, fantje imajo svoje otroške igre v krvi, vendar se še vedno pogovarjajo s teboj, te imajo radi, tudi ko ne potrebujejo zapiskov ...

Biti ženska v moškem kolektivu ni slabost, ampak je prednost, saj veliko več delodajalcev sprejema tudi ženske in tudi stranke so veliko bolj zadovoljne, če se tu in tam kdaj pojavi ženska ter popravi kakšno stvar. Ženske smo lahko pametnejše in si boljše zapomnimo stvari kot fantje in seveda jim lahko dokažemo, da ženske nismo samo za v kuhinjo in gospodinjska opravila, ampak da znamo tudi obrniti kakšen izvijač in zabiti kakšen žebelj. Če imaš dovolj močno željo, te nobena stvar ne more ustaviti. Zaradi pomanjkanja naravoslovno-tehničnih kadrov je koordinatorka projektov pri Združenju delodajalcev in stalna predstavnica pri Business Europe Maja Šoba Tovšak leta 2010 ustanovila projekt *Dan za punce*, ki je trajal vse do leta 2014. Februarja 2014 je Maja Šoba Tovšak izjavila: »Dekleta se pogosto odločajo za stereotipno ženske poklice in jih je zato treba spodbuditi tudi k naravoslovno-tehničnim poklicem.« S projektom, ki poteka v 11 evropskih državah, so bile udeleženske zadovoljne in pravijo, da je bilo zanimivo. Ena izmed udeleženk pove: »Mislila sem, da je delo bolj umazano in veliko težje.« Vedno, ko mi gre kaj navzdol, si rečem, da grem samo po zalet. Veliko prijateljev me vpraša, kakšna je moja skrivnost, da sem tako uspešna in jaz jim zmeraj odgovorim: »Skrivnost uspeha v življenju ni v tem, da človek dela tisto, kar ljubi, temveč da ljubi tisto, kar dela.«

Lahko rečem samo to: »Če ti v srcu ne gori močan ogenj, nima smisla poskušati. Sprejmi izziv, kajti samo tako boš začutil veličino uspeha.«

Sanja Obrul, 3. d/2

Gaj Gorza

Ukvarjam se s kolesarstvom, natančneje z disciplino BMX RACING. Gre za v Sloveniji dokaj neznan in neuveljavljen šport, vendar je po svetu zelo razvit. Najboljši športniki BMX RACINGA prihajajo iz Nizozemske, Francije, Švice, Velike Britanije, Združenih držav Amerike, Kolumbije, Avstralije, Argentine, Ekvadorja ...

Disciplina BMX RACING se je razvila v poznih 60-ih letih v Kaliforniji, ko je bil v Ameriki zelo popularen šport motokros. Ker pa je bil motokros drag šport in težje dostopen mladini, se je iz njega razvila cenejša različica – dirkanje s kolesi. Začetek BMX RACINGA v Ameriki torej sega v leto 1970, medtem ko je v Evropo prišel v letu 1978.

BMX RACING je tudi olimpijski šport in je bil prvič predstavljen na olimpijskih igrah v Pekingu leta 2008, ko je zmagal Latvijec Maris Strombergs.

KAKO POTEKA DIRKA

BMX dirka po navadi poteka na pribl. 350 m dolgi progi, kjer 8 kolesarjev starta po zvočnem signalu z visoke rampe in dirka po progi, ki je zavita in sestavljena iz različnih band in valov. Sistem napredovanja tekmovalcev je na izpadanje, zato so dirke ostre, saj se le prvi štirje uvrščeni uvrstijo v naslednji krog vse do finala.

ZAŠČITNA OPREMA

Gre za dokaj nevaren šport, zato je obvezna oprema »full-face« čelada, rokavice, hlače, ki so prilagojene in zasnovane za zaščito v BMX-u, motokrosu, downhillu, ščitniki za kolena, komolce ali za prsni del ter majica.

KOLO

Gre za posebno kolo, ki mora imeti močan okvir, 20-palčna kolesa (lahko tudi 24-palčna kolesa – v tem primeru tekmuješ v posebni kategoriji, ki se ji reče Cruiser). Krmilo na kolesu ne sme biti preveliko, obvezni so ročaji na krmilu, ki ga morajo popolnoma pokriti. Kolo mora imeti obvezno zadnjo zavoro, sedež mora biti dovolj močan, čeprav ga med vožnjo ne uporabljamo. Za tekmovalce nad 13 let se uporabljajo SPD-pedala – pedala na klik, mlajši tekmovalci uporabljajo ploščata pedala.

BMX RACING treniram od svojega 8. leta. Trenutno sem član **Kolesarskega društva TBP Lenart** in mednarodne ekipe **Maikun Thrill**. Veliko treningov opravi v tujini, predvsem Italiji, sicer pa se letno udeležujem od 30 do 40 tekem po vsej Evropi. Trenutno tekmujem v kategoriji 15/16, v letu 2020 pa prestopim v kategorijo 17/24.

V letu 2019 sem osvojil 1. mesto v skupnem seštevku mednarodnega pokala Alpe Adria, 1. mesto v skupnem seštevku slovenskega pokala, 1. mesto v skupnem seštevku B4X pokala ter postal državni prvak v kategoriji 15/16. Udeležil sem se tudi svetovnega prvenstva v Zolderju v Belgiji, kjer sem dosegel 59. mesto ter evropskega prvenstva v Valmieru v Latviji, kjer sem se uvrstil na 37. mesto.

Gaj Gorza, 2. d/2

Cene Šteger

To sem jaz!

Sem Cene, zelo skuštran. Del svojega časa vsak dan zapravim za ugotavljanje, ali je moja pričeska primerna za krajšanje ali ne. Zapleteno je imeti skodrane lase. Danes so videti dobro, čez dva dni pa že nisem več zadovoljen. In to se ponavlja v nedogled že od lani.

Rad igram ukulele in poslušam glasbo. Marsikdaj tudi nosim drva ali kako drugače pomagam babici ali prasteti, ki mi za to delo odstopita majhen del svoje pokojnine. Ta denar nato zapravim za kavo z mlekom, kakšno oblačilo ali pa ga spravim, in ko vem, kaj si želim, zapravim za tisto. Rad tudi govorim in si izmišljujem dogodke, ki so nekaterim zanimivi, drugim pa ne. Nekateri se v moje domišljanje tudi vključijo in skupaj odvihramo v svet brez meja. Najraje imam poletje, ker je toplo in je dolgo svetlo. Rad imam, ko sije sonce. Verjetno se bom nekoč preselil nekam, kjer sije malce več kot v Sloveniji. Nekateri pravijo, da sem poseben, veliko jih meni tudi, da čuden, a se ne zmenim za to, ker sem si všeč takšen, kakršen sem.

Cene Šteger, 1. b/1

Zanimiv kulturni dan

Že kmalu po začetku šolskega leta smo imeli dijaki 1. letnika srednjega strokovnega izobraževanja športni in kulturni dan. V okviru le-tega smo šli na ogled v Pokrajinski muzej, še prej pa smo si ogledali kulturne znamenitosti v starem delu Maribora. Večina dijakov našega razreda je namreč vozačev iz drugih krajev. Zbrali smo se na Trgu svobode šele ob 9. uri, kar mi je zelo ugajalo, saj sem tako vstal zjutraj ob poznejši uri kot sicer. Najprej smo se odpravili v park pri Prvi gimnaziji, kjer stoji spomenik Rudolfu Maistru. Osebnost in delo tega znamenitega Slovenca nam je predstavil sošolec, ki se je za to dobro pripravil. Jaz sicer nisem zvedel nič novega, ker živim v Zavrhu, kjer deluje turistično društvo Rudolfa Maistra. Tako verjetno poznamo njegovo življenje in delo bolje kot marsikateri Mariborčan, ki hodi pogosto mimo njegovega spomenika. Po predstavitvi smo se odpravili skozi stari del mesta proti Sodnemu stolpu ob Dravi. To mi je bilo zanimivo, saj se še nikoli nisem sprehajal po tem delu mesta. O Vodnem stolpu sem si zapomnil podatek, da je bil zgrajen leta 1555, po drugi svetovni vojni pa kljub teži, ki jo ustvarjajo kamniti zidovi, dvignjen za približno 2,5 metra, da ga ni zalila voda takrat zajezone reke zaradi nove hidroelektrarne v Zlatoličju. Sledil je ogled zbirk v Pokrajinskem muzeju v gradu. Presenetil me je mamutov okel, najden v Dupleku. Kustos nam je namreč predstavil življenje na območju Maribora od kamene dobe do današnjih dni. Priznati moram, da mi je bil kulturni dan bolj všeč kot športni, saj sem zvedel marsikaj novega in zanimivega o preteklosti kraja, v katerem se šolam.

Urban Šuster, 1. b/1

Plesne vaje za maturantski ples

Zelo hitro se približuje maturantski ples, zato moramo vsak teden pridno vaditi plesne korake, seveda s soplesalkami, zaradi katerih se nas je večina tudi odločila za maturantski ples.

Na plesnih vajah se učimo različnih plesnih korakov in plesov, kot so angleški valček, samba, čačača, fokstrot, tango idr. Vsak ples je zanimiv po svoje. Za zabavo poskrbi naš plesni učitelj iz plesne šole Salsero, ki nas motivira z dobro glasbo in odličnim humorjem. Na plesnih vajah smo spoznali nove prijatelje, še posebej nas veseli, da smo spoznali tudi nove prijateljice. Vaje obiskuje približno 100 plesnih parov, kar pomeni, da je razmerje med spoloma vsaj enkrat izenačeno, zato se na vajah tudi lažje sprostimo in zabavamo. Ker vaje trajajo 90 minut, se prej vedno zberemo na pijači, da nas med vajami ne žeja.

Ni nam žal, da smo se odločili za maturantski ples in uživamo v vadbi. Če bi bilo mogoče, bi na vaje hodil tudi večkrat na teden.

Domen Šnajder, 4. b/1

Novoletne zaobljube

Prvi letnik srednje šole želim končati brez nezadostnih ocen. Želim si udeležiti se tekmovanj na področjih, na katerih sem dober: šport, risanje ... Ker se aktivno ukvarjam z nogometom, želim napredovati na področju kondicije in fizične moči. Hočem bolj zdravo jesti in uživati čim manj nezdravega sladkorja. Starejšim ljudem, babici in dedku bom pomagal pri težjih opravilih, ki jih ne zmorejo več sami z lahkoto.

Nejc Kresal, 1. b/1

Za novo leto sem si dal nekaj zaobljub, saj želim postati »boljši človek«. Boljše zdravje bi dosegel z bolj raznovrstnim prehranjevanjem, zato mi je cilj začeti jesti in pokušati »novo« hrano. Rad bi pridobil tudi na mišični masi, saj imam trenutno le 57 kg, želim pa si približno 10 kg več. Ker zelo rad kolesarim, bi rad v novem letu izboljšal svoje rekorde. Moj najboljši čas kolesarskega vzpona iz Voličine na Zavrh je 5 minut in 43 sekund. Vzpon je dolg dober kilometer, premagati pa je treba 117 m višinske razlike. Z rednim kolesarjenjem bi rad čas vzpona izboljšal na 5 minut, v celem letu pa bi rad prekolesaril več kot 5000 km.

Postati želim tudi bolj splošno razgledan, zato bom poskusil vsaj nekajkrat na teden gledati TV-poročila. Želim pa postati tudi bolj večč bralec.

Urban Šuster, 1. b/1

Kevin Kolar in Uroš Poharič

Sva dijaka Kevin Kolar in Uroš Poharič iz Tehniškega šolskega centra Maribor na Zolajevi ulici 12, Maribor. Trenutno obiskujeva 2. letnik poklicnega izobraževanja, program Avtokaroserist. Program zajema znanja avtoličarske in avtokleparske stroke. Za ta program sva se odločila, ker naju to delo veseli in ker je delo na trgu izredno iskano. Ker nama kleparsko delo bolj leži, nama šola omogoča, da znanje poglobljava in razvija spretnosti iz te branže.

Ideja za napis TŠČ MARIBOR na prtljažnih vratih avtomobila je bila čisto spontana, saj smo v delavnic imeli nekaj odpadnega materiala in nama je profesor Dušan Merklin, ki nas poučuje praktični pouk, dal nalogo, da iz teh kosov profilov nekaj izdelava. Postopek od kupa odpadne kovine do izdelka je vodno zahteven, zato smo s profesorjem Dušanom Merklinom sedli skupaj in izbirali ideje, kaj ustvariti. Nato smo prišli do končne odločitve, da naredimo napis TŠČ MARIBOR na prtljažnih vratih avtomobila. Takoj po odločitvi smo na tablo narisali načrt. Po enournem spreminjanju načrta smo prišli do končne oblike, nato je delo steklo samo od sebe.

Najprej sva se lotila razreza profilov in sestavljanja črk TŠČ. Ko sva imela črke sestavljene, sva jih zavarila z varilnim aparatom (MAG). Za napis MARIBOR sva najprej ožigosala mesta, kjer sva kasneje navarila vijake, ki so prav tako bili predvideni za odpad. Sledilo je pletenje varilne žice na navarjene vijake. Po navitju se je začel prikazovati željen napis MARIBOR.

Namen izdelka je v osnovi prikaz, kako kreativno uporabiti odpadni material, pridobiti nova znanja in ob enem narediti izdelek, ki bo služil k prepoznavnosti šole. V to delo sva vložila veliko truda in veliko ur dela, kar se nama je takrat, ko sva videla končni izdelek, poplačalo. Ko je bil izdelek končan, sva poklicala profesorja Merklina, da smo ocenili, ali je končni izdelek tak, kot smo si ga zamislili.

Profesor Dušan Merklin je bil s končnim izdelkom izredno zadovoljen, kar je z velikim nasmehom izrazil že ob vstopu v delavnico. Že takrat sva vedela, da je najin trud poplačan.

Velika zasluga za ta izdelek gre profesorju Dušanu Merklinu, saj zna svetovati in pritegniti dijake k delu.

Uroš Poharič in Kevin Kolar, 2. c/2

MOJ ŽIVLJENJEPIŠ

Sem Julian Veliss Velišček, star sem 19 let. Rodil sem se 1. 11. 2000 v Mariboru, v Sloveniji. Imam starejšega brata, ki mu je ime Manuel in se je rodil v Nemčiji, v mestu Ludwigshafen. Zdaj živi v Nemčiji, kjer ima službo, stanovanje in punco. Moja mama je Nemka. Preselila se je zaradi tega, ker je spoznala mojega očeta, ki je Slovenec. Spoznala sta se preko glasbe. Moj oče je imel takrat band, ki se je imenoval SAVANA BAND. Igrali so v večjih mestih, po državah in pokrajinah, pri tem pa iskali pevko. Ko so nastopali v Nemčiji, se je oglasila moja mama in sprejeli so jo v skupino. Moja oče in mati sta se zaljubila in začela skupno glasbeno pot, ki je trajala 20 let. Zdaj oče igra v novem bandu, ki se imenuje GET BACK, mati pa se je odločila, da preneha s petjem v skupini. Tudi jaz se ukvarjam z glasbo. Pri 8. letih sem se vpisal na Konservatorij za glasbo in balet Maribor, kjer sem se 6 let učil harmoniko in hodil k nauku o glasbi. Sam se učim igrati kitaro in klavir. Že od malih nog me je glasba veselila in prvič sem nastopal leta 2007, ko sem bil star 6 ali 7 let. Takrat sem imel dolge lase, ker so bili moji največji vzorniki skupina The Kelly Family.

S svojo mamo sem pogosto nastopal v duetu in skupaj nastopava še danes. Nastopal sem tudi v osnovni šoli, na povorkah, raznih prireditvah ... Po končanih 6 letih harmonike sem se vpisal na Konservatorij za glasbo in balet Maribor, na smer klasično petje, ki jo obiskujem še danes. Ko sem končal osnovno šolo, sem se vpisal na Tehniški šolski center Maribor v 3-letni program Avtoserviser, nato pa v program PTI (3 + 2), Strojni tehnik. Na tej šoli sem tudi nastopal na prireditvah, kot so informativni in kulturni dnevi, maturantski plesi ... Hkrati se vzporedno šolam tudi na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor (Umetniška gimnazija Maribor). Ko bom končal obe šoli, bi rad šel študirat v Gradec na Univerzo za glasbo in umetnost ali pa v Ljubljano na Akademijo za glasbo, ker bi rad postal profesor glasbe na srednji šoli ali pa profesor petja. V letih 2016/17 sem spoznal Slavca Kovačiča - Spidija, s katerim sem nastopal na raznih prireditvah po različnih mestih, na primer na Bumbar talentih. Gostoval sem tudi na radiu Slovenske gorice, Radiu Slovenec Ljubljana, Radiu City in na televizijah BKTV, POP TV, RTL ...

Že 11 let treniram tudi judo v klubu Branik Broker Maribor. Nastopal sem na tekmah in pel slovensko himno. Posebej mi je ostalo v spominu, ko sem pel na evropskem prvenstvu v judu, kar so po televiziji prenašali po vsem svetu. Leta 2019 sem v plesni šoli Sebastian začel trenirati še ples. Udeležil sem se šova Slovenija ima talent in se boril za vstop v polfinale. 30. 9. 2018 ste si lahko moj polfinalni nastop ogledali na POP TV.

Pred kratkim, 7. 9. 2019, sem se udeležil tudi nemških talentov, ki se imenujejo DSDS (Deutschland sucht den superstar). Uspelo mi je sodelovati v 4 krogih, se srečati z glavno žirijo (Dieter Bohlen, Oana, Pietro Lombardi, Xavier Naidoo) in priti na televizijo RTL. Vesel sem te lepe izkušnje. 11. 7. 2019 sem izdal tudi svojo prvo lastno pesem z naslovom SANJE, ki sem jo napisal za vse ljudi na svetu (objavljena je na youtubeu). Upam, da mi bo s petjem uspelo, ker je to moja največja želja, da se lahko s tem preživljam ter pišem in pojem svoje lastne pesmi. V letu 2020 imam veliko ciljev. Eden izmed njih je, da se prijavim na Pesem Evrovizije 2020.

JULIAN VELISS

Koliko časa si že pevec, kje se vidiš čez deset let in kdo je tvoj idol?

Pevec sem že od malih nog, in sicer sem začel peti pri šestih ali sedmih letih. Pri teh letih sem tudi nastopal, vendar ne tako veliko, kot sedaj. Čez deset let se pravzaprav že vidim na malo večjih odrih, in sicer je moj cilj, da bi postal prepoznaven izven Slovenije in da bi več nastopal. Čez deset let se vidim kot že bolj znan in uspešen pevec. Trenutno sicer nimam samo enega idola, ampak jih imam več. To so Michael Jackson, Freddie Mercury, John Lennon, Whitney Houston in še bi lahko našteval, tako da imam več idolov.

Katera je tvoja najljubša in najboljša pesem vseh časov?

Pravzaprav jih več, in sicer mi je od skupine Queen všeč Bohemian Rhapsody, všeč pa so mi tudi pesmi Michaela Jacksona in drugih pevcev. Pravzaprav bom rekel kar vse starejše pesmi od leta 1950 dalje. Sicer nimam veliko pesmi, a bi rekel, da je moja najboljša pesem moja nova pesem, ki sem jo pred kratkim napisal za Evrovizijo. Ta pesem se mi zdi najmočnejša. Drugače pa moja prva pesem, ki sem jo napisal, nosi naslov Sanje in ima zelo velik pomen za vse ljudi. Pesem Sanje je tudi zame osebno zelo pomembna in je res nekaj posebnega.

Katero zvrst glasbe izvajáš, katerega sporočila, ki si ga dobil na družbenih omrežij, ne boš nikoli pozabil?

Izvajam pop, pop rock in klasiko. Klasiko se učim na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor, pop in pop rock pa pišem sam. Na nastopih pojem coverje drugih pevcev, to so priredbe angleških, nemških in drugih pesmi. To pa je zelo dobro vprašanje, in sicer je to sporočilo, ki sem ga dobil kot komentar na kanalu YouTube. Takrat sem izdal svojo prvo lastno pesem Sanje, ki sem jo napisal za vse ljudi na svetu, in je en fant komentiral, da si je nekaj časa nazaj poškodoval hrbet in zaradi tega pristal na vozičku. Napisal je, da sem mu s to pesmijo polepšal dan, da so se mu uresničile skoraj vse želje in da sem mu dal upanje, da se lahko bori naprej za svoje cilje in za svoje življenje. To sporočilo se me je kar močno dotaknilo, saj sem zaradi tega tudi sam napisal svojo pesem.

S kom boš v prihodnosti naredil duet?

Sem načrtoval in razmišljal, da bi enkrat naredil duet, vendar še nimam izbrane osebe, s katero bi duet posnela. V prihodnosti bom o tem malo več razmišljal in seveda načrtoval, s kom ga bom zapel.

Kaj bi povedal mladim pevcem?

Vsem mladim pevcem, ki se začenjajo ukvarjati z glasbo, bodisi da pojejo ali da igrajo kak instrument, bi rad povedal, naj sledijo svojim ciljem, naj se trudijo, naj ne obupajo, ker nima smisla, da bi kar naenkrat obupali. Če se nekaj hoče, se tudi da, tako da naj sledijo svojim sanjam.

Ali boš kmalu izdal kako pesem, ali te bomo v prihodnosti videli na slovenskih odrih ali na tujih?

Ja. Bližajo se nove pesmi. Pred kratkim sem napisal že pet novih pesmi, ki še trenutno čakajo na to, da jih predstavim javnosti. Odločil sem se, da bom svoje nove pesmi začel objavljati počasi. Nove skladbe so na poti. Če bi mi uspelo priti do tujih odrov, bi po vsej verjetnosti tam tudi nastopal, ampak bi rad še ostal in nastopal tudi na slovenskih odrih svoje matere države. Tu bi vedno ostal, vedno nastopal, seveda pa je moja želja, da bi nastopal tudi v drugih državah. Če mi ne bi uspelo, pa bi poskusil sem ter tja potovati.

Od kod ljubezen do petja, ali igraš na kakšen inštrument?

To je tudi dobro vprašanje. Že od malih nog naprej sem začutil neko močno ljubezen do glasbe. Že odkar sem začel igrati inštrument in ko sem prvič šel v glasbeno šolo. Od takrat sem začutil ljubezen do petja. Igram tri inštrumente, in sicer harmoniko, kitaro in klavir. Harmoniko sem se šest let učil na glasbeni šoli, klavir in kitaro pa se učim sam.

Ali boš v prihodnosti znan po celem svetu ali samo v Sloveniji, videli smo te na slovenskih in nemških talentih. Ali te bomo videli na katerih drugih talentih?

Ja, po vsej verjetnosti se bom prijavil na hrvaške talente in tudi na Pesem Evrovizije 2021. Bom pa še večkrat poskusil, ker mi je to kar zanimivo. Če bo še kakšna priložnost, se bom še enkrat prijavil na nemške talente. Zdaj tega še ne vem in ne znam vnaprej povedati, ampak imam velike želje, da bi rad prišel do Amerike. Cilji so tudi, da bi nastopal v drugih državah. Če bi mi do tja uspelo, ali da bi prišel vsaj do polovice, bi bil zame kar velik uspeh.

Kdaj si se odločil, da postaneš glasbenik in kaj bi bil, če ne bi bil pevec?

Pravzaprav nisem razmišljal, da bi postal glasbenik, zato ker je to vedno bil moj cilj že od malih nog, odkar sem dal prvi ton od sebe, odkar sem prvič sedel za klavir ali drugi inštrument. Od takrat naprej sem vedel, da bo petje tisto, ki me bo spremljalo do konca življenja in da se tu ne bom ustavil, preprosto bom na tem delal tako dolgo, dokler mi ne bo nekoč uspelo.

Če ne bi bil pevec, bi bil glasbenik, ki bi igral inštrumente ali pa bi pisal pesmi za druge pevce, bil bi profesor glasbe in ustvarjal nekaj, kar je povezano z glasbo.

Na katero šolo hodiš, kaj je tvoj cilj v prihodnosti?

Šolam se na dveh šolah vzporedno. Šolam se na Tehniškem šolskem centru Maribor in na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor, kar pomeni, da zjutraj hodim na Tehniški šolski center Maribor, popoldne pa obiskujem Konservatorij za glasbo in balet Maribor.

V prihodnosti imam veliko ciljev. Moj največji cilj v življenju je to, da bi mi z glasbo uspelo in bi se s svojimi lastnimi skladbami preživil. Na tak način bi tudi čim več nastopal. Moji cilji so tudi, da bi nastopal v tujini in seveda tudi, da bi naslednje leto šel študirat glasbo v Gradec.

Kristijan Zajšek, 2. d/1

Žiga Verdonik

Moji začetki stika z ledom segajo v januar leta 2007. Pri treh letih in dveh mesecih sem prvič stopil na led in se začel učiti prvih tehnik drsanja. Po treh mesecih tečaja drsanja sem se navdušil nad hokejem. Eno sezono sem bil igralec, nato pa je želja po tem, da postanem hokejski čuvaj mreže, postajala vedno močnejša. Zato sem se želel preizkusiti v poziciji, ki je najmanj hvaležna. Se vprašujete zakaj? Če ekipa zmaga, je, so vedno v ospredju napadalci, ki so dali gol, če pa vratar dobiva gole, tudi če ne po svoji krivdi, je tisti, ki je na udaru. Vendar meni to predstavlja izziv – kako bom ukanil napadalca, kako bom prebral njegovo namero, kako bom čim hitreje prišel do ploščke, ki leti proti голу z veliko hitrostjo. To je cela znanost, v kateri vztrajam že 12 let. Veliko izkušenj sem pridobil na tekmah DP Slovenije v vratih HDK Maribor, reprezentance Slovenije U15, na številnih mednarodnih turnirjih in mednarodnih kampih.

V letošnjem februarju se mi je ponudila priložnost, da izpopolnim svojo vratarsko tehniko tudi v tujini. Povabili so me v Skärgårdens SK, kjer sedaj branim za selekcijo J18. Ta klub je na čudovitem manjšem otoku Öckerö, ki je blizu večjega mesta Göteborg. Če kdo pravi, da so severnjaki pogovorno hladni ljudje, bom to zanikal, saj so tu ljudje zelo prijazni, pripravljeni pomagati, nasmejani, sproščeni ... skratka, odlični!

Pa tudi dolgčas mi ni, čeprav sem kar 1700 km stran od doma. Ko se zbudim, si pripravim zajtrk, nato se eno uro do uro in pol učim, grem na sprehod ali nakup v trgovino. Sledi priprava kosila, pospravljanje stanovanja, pranje perila – skratka opravila, ki jih je prej opravljala mama. 2–3 ure po kosilu grem v fitnes, po fitnesu nekaj pojem, nato grem v dvorano, kjer imam eno uro kondicijskega treninga in eno uro trening na ledu s svojo selekcijo J18, 2-krat na teden pa temu sledi še ura treninga s člani. Ker sem vratar, imam v dopoldanskem času trening v Frölundi – elitnem klubu v Göteborgu. Ob vikendih, včasih pa tudi med tednom, sledijo tekme. Če je tekma v domači dvorani, mi to vzame dve uri ogrevanj in dve uri tekme. Na gostujočih tekmah pa moram prišteti še eno do tri ure prevoza v vsako smer. Po vseh treningih ali tekmah si pripravim še večerjo, nato pa se že prav veselim postelje. Če me torej vprašate, kaj pogrešam tukaj na Švedskem, je moj odgovor, da do sedaj še ne pogrešam ničesar. Pravijo sicer, da se bo to spremenilo. Jaz osebno pa mislim, da se ne bo, saj sem tukaj z enim samim ciljem – da igram hokej in opravim izpite za šolo, ne pa da se obremenjujem s tem, česar nimam. Pa kaj bi tudi to pomagalo? Ko mi čas dopušča, se zelo rad pogovarjam tudi s svojimi prijatelji iz Slovenije, s katerimi ohranjam stike in moram reči, da sem kar na tekočem z vsem, kar se dogaja v moji domovini, med mojimi vrstniki.

Včasih me kdo vpraša: Kako pa komuniciraš z njimi? Z vsemi se pogovarjam angleško. To na Švedskem ni noben problem, saj se angleščine učijo že od sedmega leta. Nekateri pravijo, da je švedščina zelo težka, jaz pa mislim, da se lahko z malo želje in vloženega truda brez problema naučiš tudi švedščine. Jaz sem se v štirih mesecih naučil že kar nekaj besed, prijatelji in prijateljice iz kluba pa mi pri tem pridno pomagajo.

Zadnji teden oktobra, ko ste dijaki v Sloveniji imeli počitnice, sem začel tudi z izvajanjem prakse (PUD) v podjetju ALLTiBIL AB.

ALLTiBIL

— njut av resan —

Lastnik tega podjetja je gospod Willy Svedholm, ki je pooblaščen servisier in distributer za avtomobile znamke Volvo, Peugeot in Hyundai v različnih krajih v okolici Göteborga: Ringön, Aröd, Tuve, Hönö, Kungälv in Stenungsund. Jaz sem opravljal praktično usposabljanje na sosednjem otoku Hönö. Sprva sem opravljal prakso 5 dni strnjeno, vendar sem začutil, da je to poleg vseh treningov in tekem preveč naporno. Tako sem nadaljeval s praktičnim usposabljanjem trikrat v tednu in jo v decembru zaključil. Servisna delavnica je odprta od 7.00 do 16.30. Vmes imajo delavci pol ure časa za malico in pol ure za kosilo. Ti odmori se jim ne štejejo v delovno obvezo in te ure niso plačane. V delavnici, v kateri sem jaz nabiral nova znanja, je bil zelo prijeten kolektiv. Pridobil sem veliko novih izkušenj, saj sem bil radoveden, veliko sem spraševal in strokovnjaki so mi z velikim veseljem vse pokazali. Priznati pa moram, da nisem kaj dosti gledal, ampak so mi enkrat pokazali, nato pa sem zadevo popravljal sam. Tako da lahko trdim, da sem resnično veliko delal in pridobil veliko konkretnega znanja.

Menim, da bi bilo prav, da bi imeli vsi možnost preizkusiti se v različnih delovnih okoljih, v različnih državah, saj šele takrat pridobiš širino o delovnih navadah, odnosih, urejenosti delovnega mesta, ugodnostih, ki jih nudi delodajalec, ipd.

Vesel sem, da sem imel te možnosti. Koliko znanja pa sem pridobil, bom lahko pokazal v aprilu, ko se ponovno vrnem v Slovenijo.

Žiga Verdonik, 2. a/2

Na PUD-u in na ledu

Klemen Španring

V mesecu novembru sem odpotoval v Argentino v mesto Villa la Angostura, ki leži na zahodu Južne Amerike v gorovju Patagonije, kjer je potekalo svetovno prvenstvo v gorskih tekih. Na dolgo 44-urno pot sem se odpravil še s 13 drugimi atleti iz Slovenije, ki so nastopili v treh različnih disciplinah. Sam sem nastopil na 8 km dolgi mladinski progi s 450 metri vzpona in spusta. S časom 35 minut sem pritekel do 23. mesta, kar je bila najboljša uvrstitev med slovenskimi mladinci. Ker smo tam ostali še 5 dni, smo imeli dovolj časa za ogled Argentine in glavnega mesta Buenos Aires, preden smo se odpravili na dolgo pot nazaj domov.

Klemen Španring, 3.b/1

Tia Vukan

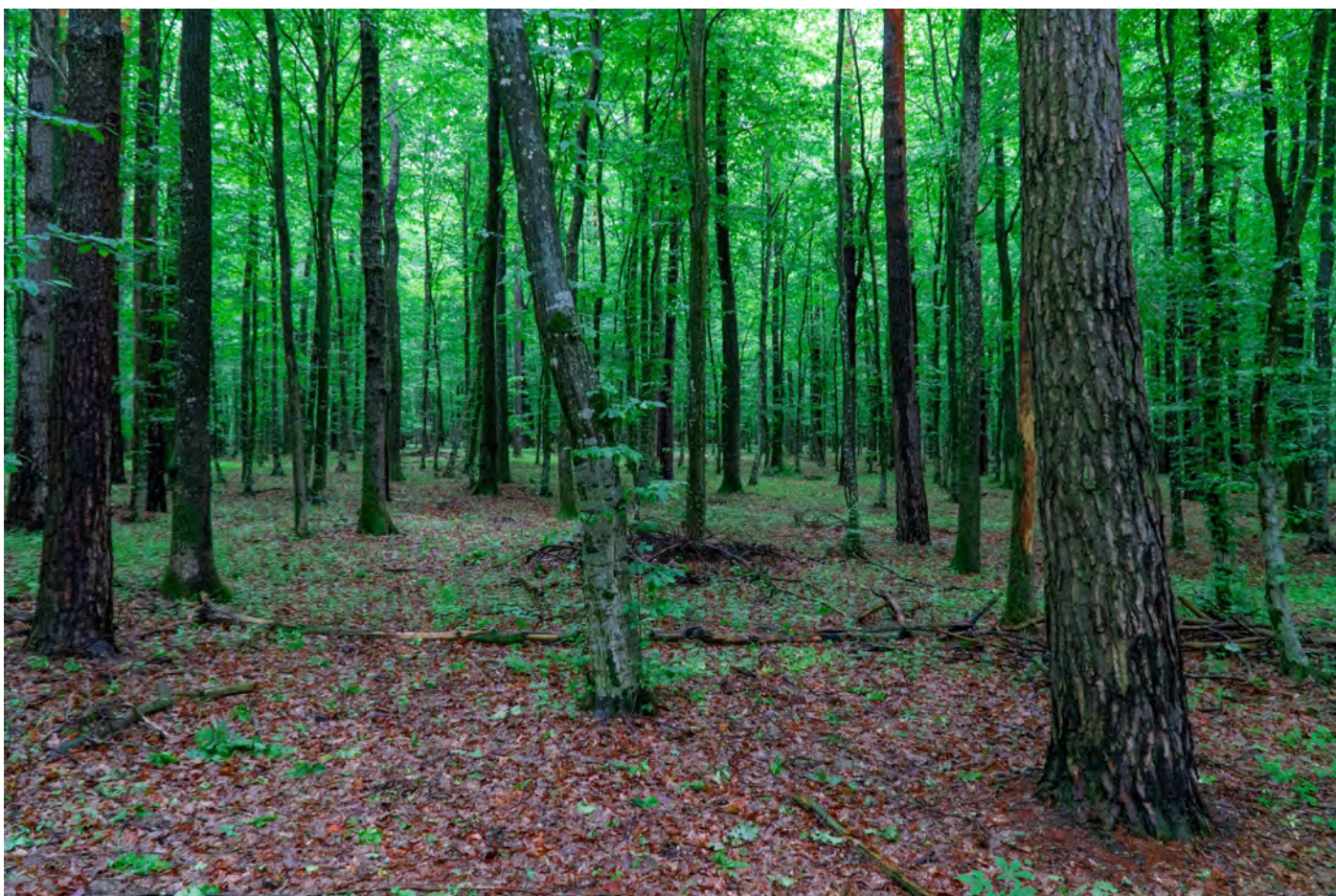
Odločitev o izbiri poklica je ena izmed najtežjih odločitev vsakega najstnika. Ni se enostavno pri petnajstih letih odločiti, kaj bi rad počel vse življenje.

Že od nekdaj se, verjetno po zaslugi očeta, zanimam za robote, letala, avtomobile itd., zato sem se lansko leto januarja odločila, da se bom vpisala v srednjo strojno šolo. Odločitev ni bila enostavna, seštevala sem pozitivne in negativne strani izobraževanja in se na koncu vendarle odločila, da bo to zame izziv, s katerim se želim spoprijeti.

Za vse moje najbližje je bila moja izbira seveda veliko presenečenje. Nihče ni bil preveč navdušen nad mojo izbiro, da želim postati tehnik mehatronike. Vztrajala sem pri svoji odločitvi in razlagala vsem, da naj ne skrbijo, saj je to poklic, ki ga želim opravljati in v katerem bom po končanem šolanju zagotovo našla tudi zaposlitev. Seveda so vsi, ki me imajo radi, to sprejeli.

Ker prihajam iz Prekmurja, je bila nastanitev v dijaškem domu logična izbira. Zaradi selitve nisem imela posebnih težav, ker sem hitro našla nove prijatelje, ker so profesorji razumevajoči in ne nazadnje tudi zato, ker šolo rada obiskujem. V razredu sem sicer edina punca, kar je po mojem mnenju čisto v redu, saj se osebno veliko bolje razumem s fanti kot s puncami.

Tia Vukan, 1. c/1

Intervju s sošolcem

Mohammad Dawood Rezai

V našem razredu 2. b/2 sedi 22 najstnikov, ki izhajamo iz različnih kulturnih okolij. Odločili smo se predstaviti sošolca, ki prihaja iz države, o kateri ne vemo veliko – iz Afganistana. Mohammad je super dečko, dober prijatelj ter vesten in marljiv dijak.

Pozdravljen, Mohammad. Začneva?

1. Zakaj si se odločil preseliti se v Slovenijo?

Ko sem se rodil, je bila vojna. Odločil sem se iti, ker mi Evropa omogoča mir in višji standard.

2. Koliko dni si potoval in kako?

Vse skupaj sem potoval 45 dni. Potoval sem z avtom, avtobusom, vlakom, s čolnom in tudi pešalil.

3. Si na poti v Slovenijo naletel na kakšne težave?

Od začetka do konca je bilo veliko težav. O tem je res težko govoriti ...

4. Kako si se ustalil v Sloveniji?

Ko sem prišel v Slovenjo z vlakom, mi je policija povedala, da v Evropi ne dovolijo, da mladoletni potujejo sami. Trije smo morali ostati v Slovenji, ostali pa so odšli naprej v Nemčijo, Francijo, Avstrijo ...

5. Povej nam, v čem se razlikujeta Slovenija in Afganistan (npr. vzgoja, šolstvo, prosti čas, službe itd.).

V Afganistanu šola ni obvezna. Osnovna šola traja 12 let. Razlikuje se tudi v tem, da ob sobotah in nedeljah v Afganistanu ljudje delajo, ob petkih pa imajo praznik, vendar jih tudi takrat veliko dela.

6. Ali je kakšna razlika med najstniki pri nas in v tvoji rojstni državi?

Ja, velika razlika. Pri nas najstniki veliko delajo in eni celo skrbijo za družino, ker je njihov oče umrl v vojni ali pa ne zasluži dovolj denarja.

7. Kako dolgo je trajalo, da si se naučil slovenskega jezika?

Še zmeraj se učim slovenski jezik, ker sta si jezika zelo različna in ne gre hitro. Sicer pa sem slovensko začel govoriti eno leto po življenju v Sloveniji, ker znam angleško in sem se sporazumeval v angleščini.

8. Ali si v stiku s svojo družino?

Ja, sem.

9. Kako so te sprejeli v šoli? Ali se ti zdi, da Slovenci nasploh sprejemajo tujce?

Na začetku je bilo v osnovni šoli tako-tako, vendar se je s časom vse skupaj izboljšalo. Zdaj, ko sem v Mariboru, pa sploh. Mislim, da Slovenci sprejemajo tujce, je pa tudi veliko odvisno od tega, kako se tujci obnašajo.

10. S čim se ukvarjaš v prostem času?

Treniram boks na ŽBK.

11. Če bi bil sedaj v svoji državi, kaj bi najverjetneje počel?

Ne vem, ampak vem, da nič boljšega od tega, kar delam zdaj.

12. Kakšni so tvoji načrti za prihodnost?

Da uspešno končam šolo in sem uspešen pri boksu – bom videl, kako bo šlo.

Hvala ti, ker si si vzela čas.

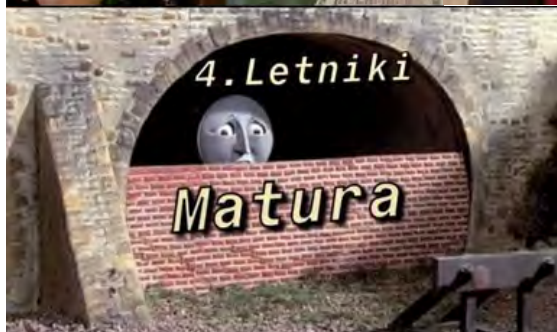

Dragoš Cebotarean, 2. b/2

TŠC memi

Meme je podoba, video in del besedila, po navadi šaljive narave, ki ga uporabniki interneta kopirajo in hitro širijo, pogosto z majhnimi spremembami. TŠC memi so moje digitalne reakcije na dogodke v šoli.

Domen Mlinar, 1. e/1

When you and your best friend both get sent out the classroom

When you pull a prank on a strict teacher

Writing essays in English class

Writing memes in English class

ERASMUS

Nemčija, Leipzig (oktober 2019)

Erasmus izkušnja, ki sem jo imela v Nemčiji, je bila res lepa. Že na začetku je bila sama pot hitra, saj smo leteli iz Dunaja v Leipzig. Ko smo prispeli, smo videli, da živimo v stanovanju z lepo prostorno kuhinjo, s kopalnico in prijetnimi sobami. Večino našega časa smo se družili v kuhinji in pili čaj, medtem ko smo se kartali. Delala sem v podjetju, kjer s CNC stroji izdelujejo zobnike. Do dela sem imela 50 minut, pol ure z vlakom, ostalo pa peš. Začela sem ob osmih in končala ob pol štirih. Po delu smo se skupaj odpravili na večerjo v bistro, po večerji pa še velikokrat v mestu. En vikend smo obiskali Berlin, ostale vikende pa smo imeli tudi organiziran ogled mesta in ogled galerije.

Erasmus je res čudovita izkušnja za vse, ki hočejo biti malo bolj samostojni in odkriti svet.

Liza Kisilak, 3.c/1

Prvi vtis na TŠC

Sem inštalater strojnih inštalacij 1d/2, kateremu je razrednik Marko Jurišič. V razredu nas je 25, smo orodjarji in inštalaterji. Prvi vtisi so zelo pozitivni. Na začetku se nisem dosti znašel, saj nisem poznal profesorjev in sošolcev. Ker je šola velika, dostikrat nisem našel učilnico in posledično sem dostikrat zamudil k pouku. Vse je bilo kot v osnovni šoli, razen da srednja šola ni obvezna in te lahko zaradi neupoštevanja pravilnika izključijo iz šole. Prvi mesec sem se spoznaval s sošolci in profesorji.

V šoli je malica zelo dobra, vsak dan drugačna in vedno topla. V srednji šoli sem dobil veliko novih predmetov in do sedaj sem se naučil zelo dosti teoretičnih stvari, ob ponedeljkih pa teorijo preizkusimo še v praksi. Na naši šoli je zelo dosti interesnih dejavnosti. Imeli smo že dve delavnici in sta bili zelo zanimivi. Zelo mi je všeč naša telovadnica s fitnessom. V telovadnici ob torkih preživljamo prvi dve uri v igranju nogometa, košarke, odbojke ali vadbe v fitnessu. Od 27. 5. 2020 gremo na praktično usposabljanje k delodajalcu in to pomeni, da gremo v podjetje, kjer moramo narediti določeno število ur. Na šoli so profesorji zelo prijazni. Imamo tudi varnostnika, ki je med dijaki priljubljen, saj se včasih z nami kaj poheca in zaradi tega ga tudi spoštujemo.

Mirnes Husika, 1. d/2

Dijaški dom

Za dijaški dom sem se odločil, ker živim daleč od šole in bi bila pot vsak dan zelo naporna. Tu sem pridobil veliko novih prijateljev in se tudi zelo dobro počutim. V prostem času se družimo, vsak dan gremo tudi v fitnes, ki se nahaja v dijaškem domu.

Franc Škrilec, 1. d/1

Čeprav bi se lahko vsak dan vozil v šolo, sem se za dijaški dom odločil, ker treniram rokomet v Mariboru in bi bil ob koncu dneva zelo utrujen. Ko se po treningu vrnem, je v dijaškem tudi vedno topla hrana. Tu se tudi lažje učim.

Nick Peterka, 1. d/1

Obiskovala sva SPSS Zreče, kjer sva končala program Oblikovalec kovin – orodjar. Na TŠC sva se vpisala na smer Strojni tehnik PTI. Za šolo sva se odločila, ker je to najboljša šola v bližini. V dijaškem domu sva zato, ker je pot dolga. Tu se dobro počutiva in imava tudi nove prijatelje.

Domen Mlinar in Tjan Kumar, 1. e/1

Zbrala: Liza Kisilak, 3. c/1

TEKMOVANJA NA TŠC

RoboCup Junior

Dijaki Tehniškega šolskega centra Maribor se že vrsto let udeležujejo tekmovanj iz mobilnih robotov RoboCup Junior.

RoboCup Junior (RCJ) je tekmovanje, namenjeno tekmovalcem, starim do 19 let. Cilj tekmovanja je spodbujanje raziskav inteligentne robotike in umetne inteligence. RCJ je namenjen osnovnim (primary) in srednjim (secondary) šolam in ima naslednje izzive: nogomet (soccer), nastop (onstage) in reševanje (rescue).

Pri nogometu ekipa sestavi in sprogramira do dva robota, ki poskušata v nasprotnikov moder ali rumen gol zabiti čim več žog. Igra se 2 × 10 min.

Ples je izziv, pri katerem ekipa izvede 1 do 2 minuti trajajoči plesni ali gledališki nastop, v katerem sodelujejo roboti in tekmovalci. Plesni nastop je usklajen z glasbo, v gledališki predstavi pa roboti in tekmovalci pripovedujejo zgodbo.

Pri reševanju morajo roboti v nekem kraju, ki ga je prizadela naravna katastrofa (potres, poplava, požar ipd.), poiskati žrtve in jih identificirati ali rešiti. Kraj, ki ga je prizadela naravna katastrofa, je izdelan kot tekmovalna arena v obliki sob ali labirinta, v katerih robote, po vnaprej pripravljenih scenarijih, čakajo ovire, prepreke, nevarna področja, ki jih morajo uspešno premagati ter identificirati ali rešiti žrtve.

Začeli smo leta 2013 s tremi sestavljančkama lego NXT, nato pa dobili preko čezmejnega evropskega projekta v sodelovanju s FERI-jem še dodatne tri sestavljanke. Leta 2017 smo kupili še sestavljančko EV3 in dodatne elemente ter senzorje.

Leta 2015 smo dosegli prvo in tretje mesto na državnem tekmovanju ter se udeležili svetovnega tekmovanja v Leipzigu (dosegli smo 20. mesto).

Lani je ekipa TŠC MB (TECHLECTIC – dijaki Aljaž Lorber, Gorazd Podlesnik in Oliver Žmavc) spet dosegla prvo mesto na državnem tekmovanju oz. tretje na odprtem prvenstvu Slovenije v kategoriji reševanje črta.

Mentorja: Iztok Milošič in Aleš Smole

SLOVENIASKILLS MEHATRONIKA

V letošnjem šolskem letu smo se na TŠC Maribor odločili, da prvič sodelujemo na državnem izbirnem tekmovanju SloveniaSkills mehatronika, ki je hkrati izbirno tekmovanje za Euroskills 2020.

Priprave SloveniaSkills pod mentorstvom učitelja Borisa Kneza in mag. Marjana Bezjaka so potekale v oktobru in novembru po pouku. Na šolsko izbirno tekmovanje so se pripravljali dijaki 3. in 4. letnikov iz programa Tehnik mehatronike. Odziv dijakov je bil nad pričakovanji, saj se je pripravljalo 6 dijakov iz 3. letnika in 6 dijakov iz 4. letnika. Tekmovanje poteka tako, da dijaka v paru izvajata naloge na industrijski FESTO opremi. Na tak način so potekale tudi priprave. Konec novembra smo izvedli šolsko tekmovanje in zmagovalci so bili iz četrtega letnika. Najboljši trije so bili **Pal Mlaker**, **Maj Mesarič** in **Žiga Zver**. V decembru je na šolo prispela oprema, na kateri se na tekmovanju izvajajo naloge. Na državnem tekmovanju bosta šolo zastopala Maj in Žiga, ki se že vneto pripravljata. Za priprave je organizator omogočil izposojlo opreme. Velika želja mentorjev je, da bi imeli dijaki tudi v prihodnje na voljo čim boljše pogoje in opremo ter da bi se lahko vsi izobraževali na sodobni industrijski opremi.

Tudi tretji letniki so na šolskem tekmovanju dosegli lepe rezultate, čeprav se niso uvrstili na najvišja mesta. Na to ne gledajo kot na izgubo, ampak so ponosni, da so pridobili znanja in še boljše možnosti v naslednjem letu ter kvalitetno preživeli prosti čas.

Liza Kisilak, 3. c/1

Dijaka **Maj Mesarič** in **Žiga Zver** (4.c/1, tehnik mehatronike), ki sta bila izbrana na osnovi izbirnega šolskega tekmovanja in trimesečnih intenzivnih priprav, sta od 23. 1. 2020 do 25.1.2020 sodelovala na državnem tekmovanju poklicev Sloveniaskills za poklic mehatronik, ki je izbirno tekmovanje za Euroskills 2020.

Tekmovanje je organiziral CPI in je potekalo na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani v okviru sejma Informativa. Dosegla sta izjemno **tretje mesto**.

Mentorja: mag. Marjan Bezjak in Boris Knez

Tekmovanje inštalaterjev strojnih inštalacij

Sem Klemen Blažič in udeležil sem se slovenskega tekmovanja dijakov srednjih poklicnih šol za poklic inštalater strojnih instalacij, ki je potekalo 19. aprila 2018 na Mednarodnem obrtnem sejmu (MOS) v Celju. To tekmovanje se izvede vsaki dve leti, kar pomeni, da se bo ponovno izvedlo letos. Udeležila sva se ga s sošolcem Domnom Hrenom pod mentorstvom profesorja Marka Juršiča. Udeležil sem se ga zato, da bi dobil kakšno izkušnjo več, da bi videl, česa sem dejansko sposoben, in ker mi je bilo zanimivo, saj še nisem sodeloval na kakšnem tekmovanju iz praktičnega dela. Pred tekmovanjem sva se s sošolcem pripravljala na tekmovanje. Med potjo do Celja sva se poskušala sprostiti, saj sva bila nervozna zaradi nove izkušnje, ki je bila pred nama. Na tekmovanju sva se vendarle sprostila in se osredinila na delo.

Tekmovanje je potekalo na sledeči način. Najprej smo se zbrale vse ekipe iz vse Slovenije, nato je sledilo praktično delo, to je vezava dveh radiatorjev s cevmi mapress. Pri tem sva porabila največ časa, ampak zato, ker sva bila natančna in sva vse spoje pregledala vsaj dvakrat. Sledil je teoretični test, ki sva ga rešila brez večjih težav, nato pa še podelitev priznanj. Pred podelitvijo smo imeli nekaj prostega časa za malico in ogled sejma. Ko je prišel čas za razglasitev mest, sva presenečena izvedela, da sva na tekmovanju dosegla 1. mesto, in to med 9 ekipami. Vzdušje na tekmovanju je bilo veselo, polno novih izkušenj in zanimivih stvari za strojnike in strokovnjake iz drugih strok.

Klemen Blažič, 2.d/1

CANKARJEVO TEKMOVANJE 2019/2020

Na šoli imamo nadarjene dijake, ki jih branje izpopolnjuje. 25 dijakov, pod vodstvom mentoric Valerije Gašparič, Anke Jemenšek, Vlaste Marjanovič in Zdenke Sabolek, se je 12. 11. 2020 udeležilo šolskega tekmovanja.

Bronasta priznanja so prejeli dijaki:

Urban Frangež (2.b/1), Aljaž Berglez (1.a/1), **Mihael Verdnik** (3.a/1), **Borut Vešnik** (3.b/1), Žiga Iršič (3.b/1), Liza Kisilak (3.c/1), **Jan Horvat** (3.b/2) in **Alen Klaneček** (3.b/2).

5 najboljših dijakov se je 9. 1. 2020 udeležilo območnega tekmovanja na Srednji ekonomski šoli in gimnaziji Maribor.

Dijak **Urban Frangež** (2.b/1) pod vodstvom mentorice Anke Jemenšek je prejel **srebrno priznanje** in se bo 7. 3. 2020 na OŠ Slovenska Bistrica udeležil državnega tekmovanja. Držimo pesti!

Branje je potovanje, zato naj bo tudi kdaj vaše potovanje prav branje.

Anka Jemenšek, vodja aktiva za slovenski jezik

EKO kviz 2019/20

Že vrsto let dijaki TŠC Maribor sodelujejo na EKO kvizu. Z rezultati smo vedno zelo zadovoljni, lani pa so dosegli še posebej izvrstne rezultate:

- 1. mesto SSI: Tilen Račnik, 4. c/1 (nagrada: električno kolo), zlato priznanje
- 2. mesto SSI: Kristjan Reisman, 4. c/1 (nagrada: pametna ura), zlato priznanje
- 1. mesto SPI: Tilen Vrbnjak, 2. b/2 (nagrada: električno kolo), bronasto priznanje

Letos je šolsko tekmovanje potekalo 12. 12. 2019. Tekmovalo je 88 dijakov v programih SSI in SPI.

Najboljši trije iz vsakega programa se bodo udeležili državnega tekmovanja, ki bo 1. 2. 2020 v Ljubljani.

Letošnji zmagovalci so:

Program SSI:

- Rene Fras, 3. c/1
- Tin Leskovec, 2. b/1
- Tomaž Ulaga, 3. c/1

Program SPI:

- Anže Kočar, 2.c/2
- Tilen Vrbnjak, 3.b/2
- Jernej Krajnc, 2.c/2

Za aktiv naravoslovja: Irena Weissensteiner

Pisanje o pisanju

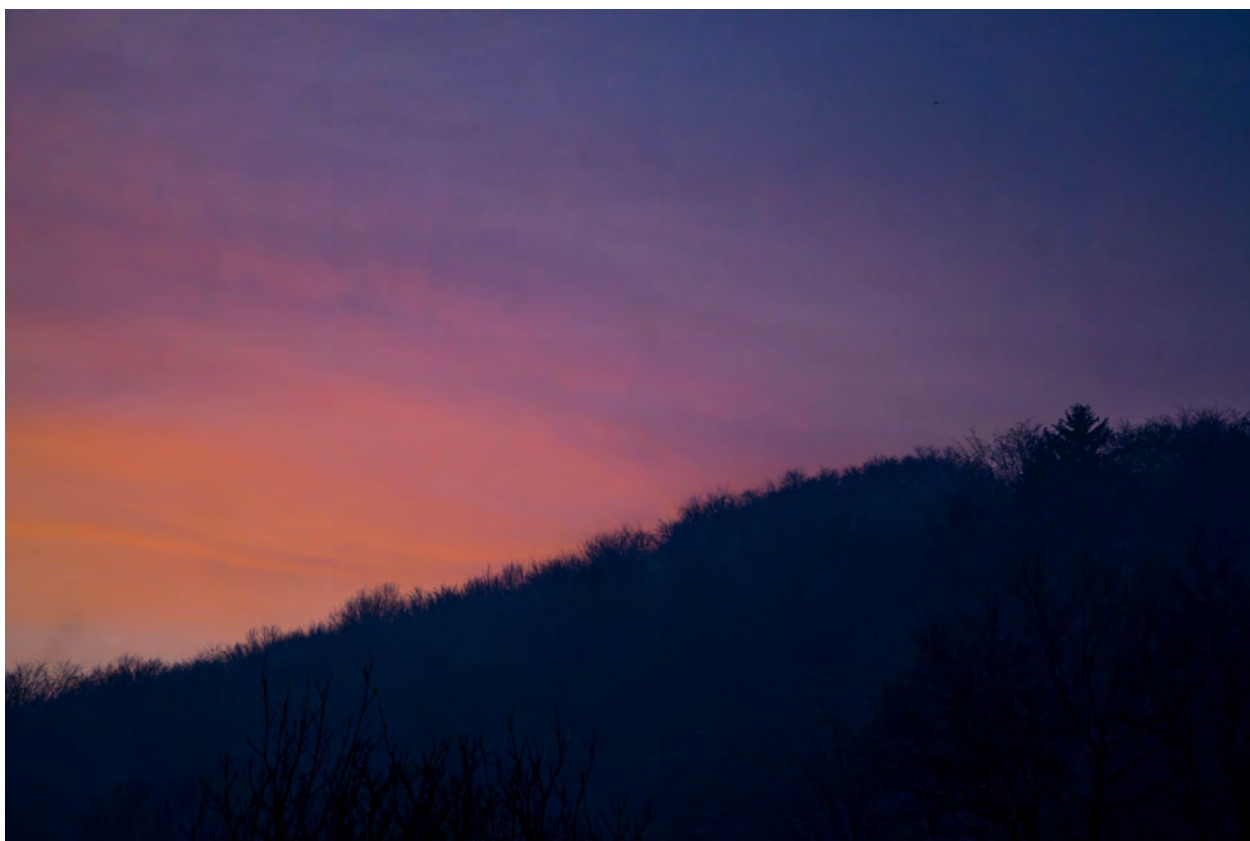
Kako začeti članek o pisanju zgodb? Lahko bi rekel *Pred davnimi časi* ali *Za devetimi gorami*, mogoče pa samo *Nekega lepega dne*. Lahko začnem tudi dramatično **udar strele** *Na temačen in nevihten dan*. Ampak vsemu bo sledilo *Sem sedel za mizo, se praskal po glavi in gledal v prazen list*. No, mogoče ne ravno prazen, ampak nedokončan, kar je praktično prazen. Če zgodba ni dokončana, celota ni polna. In vsi poznamo nasprotje polnega. Takšna je pogosto glava, ko se usedem za mizo, da bi kaj napisal (zgodbo ali govorni nastop za šolo).

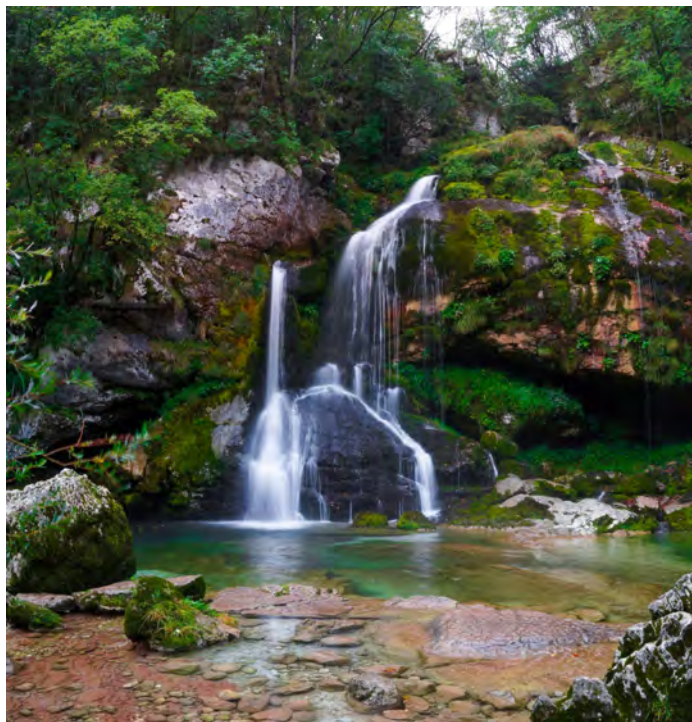
Zato začnem gledati videe na YouTubu iz domišljjskega sveta ali naše zgodovine. Tam je veliko potenciala, kajti najbolj fantastične so zgodbe, ki so se res zgodile. Ko junaški generali vodijo svoje vojske in se morajo odločati pod največjimi pritiski. Kot Hannibal, ki je vodil svojo vojsko (z mnogimi sloni) preko Alp v Rim. In ustvarijo najbolj epske in napete zgodbe, v katerih se je najlažje izgubiti. Če bi le bilo stvarjenje zgodb tako enostavno ...

Kaj lahko napišem epskega iz svojega življenja?!

Kako sem vodil kalkulator, strojniški priročnik in pisalo v boj z mogočnim testom Učinkovite rabe energije in skoraj izgubil. Vendar sem združil sile z znanjem in za vselej izgnal to pošast iz dežele, ki je moje življenje. Če spet pomislim, je tako povedano kar epsko. To pišem, ker sta gospa razredničarka in gospa profesorica slovenščine tako želeli, torej pod pritiskom. Na začetku nisem vedel, kaj naj napišem, vendar mi je pod pritiskom uspelo. Ustvaril sem svojo "epsko zgodbo". Za konec sem narisal še smeškota, ker želijo eno sliko.

Jure Štrakl, 3. a/1

Kaj se je zgodilo z lepo Vido?

Vida vsak dan ob okni dalje bridko je jokala,
upala, da svoj'ga moža bo še kdaj spoznala.

Tak' neki dan kraljici Vida je pripovedovala,
zakaj vse dni bridko je jokala.
Kraljica ko to sliši, se razjoče
in jo nazaj k hiši pošlje.

Na poti domov je b'la Vida vesela,
a jo na žalost smrt je vzel.

Luka Rašič , 1. c/2

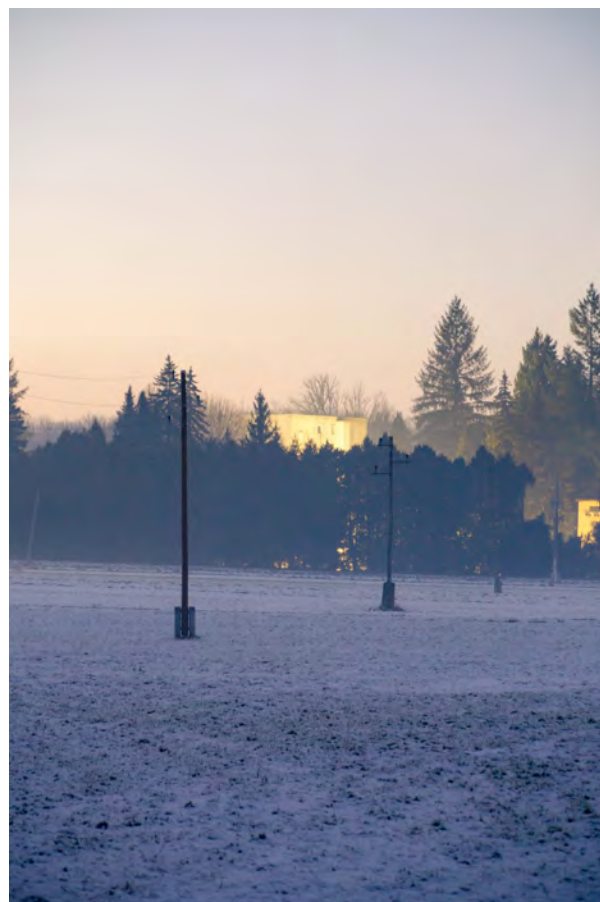
Štirje letni časi

zima je zima je
ko je ni
ko po njej srce hrepeni

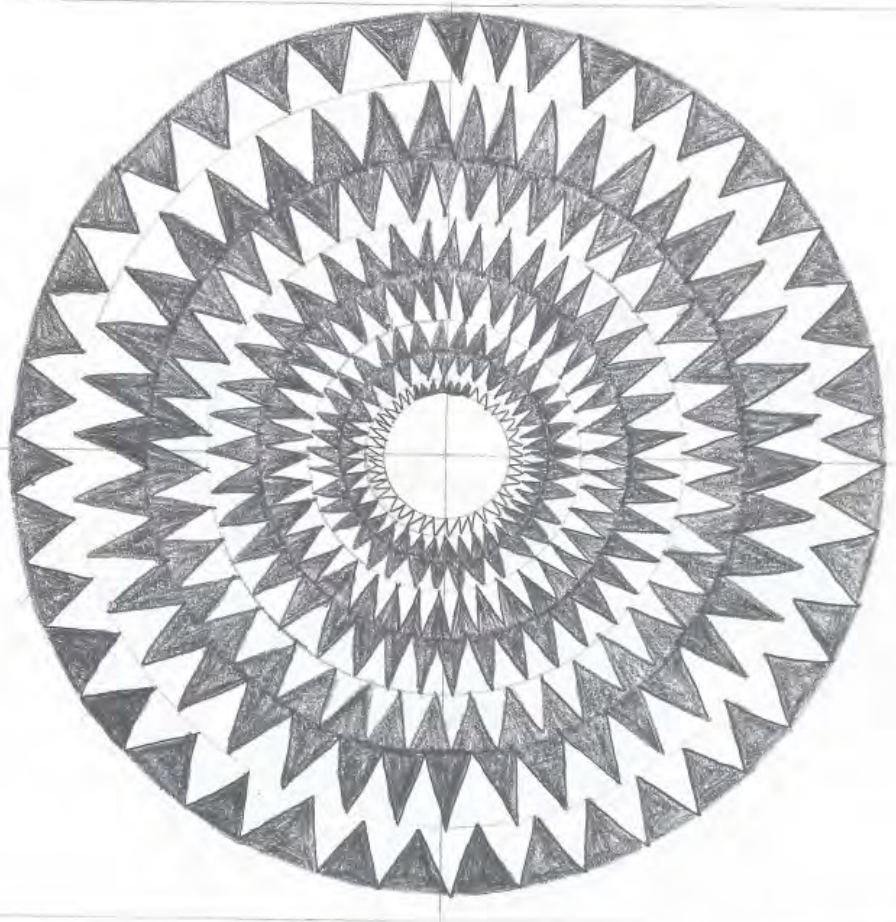
pomlad je
ko je tu
ko drži me za roko koprneče

poletje
ko se približa
ko objame me drhteče

listje pada
ko odide
ko spet bolečina pride

Benjamin Borko , 4. b/1

Deževni dnevi

Dan za dnem mineva,
čas kot pesek skozi prste polzi,
nikjer ni dovolj oprijema,
življenje kar naprej beži in beži.

Na lovu za zeleno prihodnost
ne gre odmisлити skrbi,
ki grenijo že težko sedanost;
resnico zapolnijo z lažmi.

Pusti svojemu glasu naj odmeva,
ki od bolečine zdaj že kriči,
upanje, ki v mislih sameva,
iz trenutka v trenutek blede.

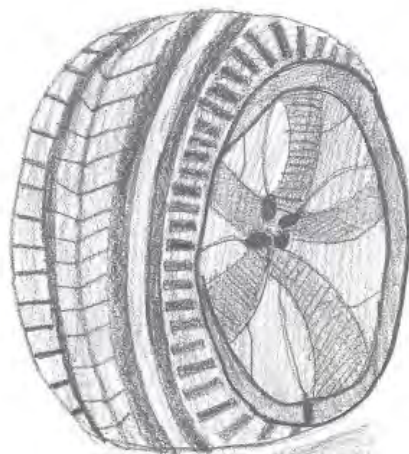
Kljub vsem temačnim časom
svetloba upa še blago gori,
da po nalivih teh močnih
sonce prikaže pot v svetlejše nam dni.

The reasons

The sound of running engine
is like pleasuring music to my ears,
while repairing I dare to dream,
how would life be without fears.

In the near future I want to rebuild my own car,
I want to repair others,
I wish to go far.

Here we're all gathered,
our reasons as different as day and night,
our dreams won't get shattered,
because our future is bright

1d/2
Alen Krčak

Projektno delo v programu tehnik mehatronike

Dijaki so v programu Tehnik mehatronike v četrtem letniku pri predmetu Industrijska omrežja bili vključeni v projektno delo. Naloga je izhajala iz realne situacije sodobnega industrijskega procesa. Izhodišče raziskovanja so bili avtonomni vozički v industrijskem procesu. Poudarek je bil na komunikaciji z okoljem. Dijaki 4. c/1 so se razdelili v 10 timov. Najprej so raziskali princip delovanja in namen avtonomnih vozil v industrijskem okolju ter izdelali predstavitev. Skupna ugotovitev je bila, da trenutno avtonomna vozila najpogosteje srečamo v skladiščih za prevoz materiala in blaga (avtonomni viličarji). Za izhodišče je v prvi fazi bila zastavljena naloga, da vsak tim izdelava avtonomno vozilo, ki se prosto giblje po prostoru, ne da se zaleti v oviro. Dijaki so bili vodeni skozi postopek izdelave v naslednjih korakih:

1. Definiranje idejne zasnove in skica
2. Blokovna shema
3. 3D-model avtonomnega vozila
4. Senzorji za zaznavanje okolice
5. Električni načrt
6. Diagram poteka delovanja
7. Vmesna predstavitev idejne zasnove
8. Programska rešitev (programiranje mikrokontrolerov)
9. Nabava materiala
10. Izdelava podvozja in sestavljanje komponent
11. Testiranje delovanja
12. Končna predstavitev in demonstracija delovanja

Po dveh mesecih projektne dela so dijaki uspešno izdelali 10 avtonomnih vozil. Do uspešnega zaključka so prišli z medpredmetnim povezovanjem, saj so morali vključiti znanja 3D-modeliranja, risanja električnih načrtov, izdelave konstrukcije, načrtovanje gonil, uporabe elektromotorjev, programiranja in še veliko drugih pridobljenih znanj. Nekatera znanja so osvežili, manjkajoča znanja pa so usvojili sami. Hkrati so pridobivali izkušnje na področju predstavitev izdelkov in dela v timu.

Izdelana vozila bodo v nadaljevanju osnova za projektno delo pri predmetu Regulacije. Regulirali bodo približevanje oviri (vozilo bo zmanjševalo hitrost, ko se bo približevalo oviri), druga regulacija bo vožnja ob oviri (ob steni), tretja regulacija bo gibanje po črti (sledenje črti), sledi še regulacija po vodilnem kablu ... Vključili bomo še brezžično komunikacijo z navidezno infra rdečo oviro (bariero) in še kakšno nadgradnjo, ki bo dijakom praktično prikazala uporabo teoretično pridobljenih znanj.

Z vodenim postopkom izpeljave projekta so dijaki pridobili izkušnjo, ki jim bo v pomoč pri izdelavi izdelka ali storitve, ki jo pripravljajo za 4. izpitno enoto poklicne mature. Z znanji, ki jih bodo dijaki pridobili pri projektne delu in medpredmetnem povezovanju, pa bodo lahko suvereneje pristopili k strokovnemu delu poklicne mature.

Izkušnje dijakov po uspešno končanem delu:

TIM 1:

V našem timu smo odlično sodelovali in ustvarili dobro delujoč avtonomni voziček. V prvih 6 urah smo skoraj obupali z vsem, saj ni nič delovalo. Po okrepitvi v KFC smo ugotovili napako, jo odpravili in voziček se je vozil po pričakovanjih (neenakomerna vožnja in zabijanje). Naučili smo se veliko novega: programiranja, sodelovanja v timu in veliko drugih koristnih reči. Pri delu smo se zelo zabavali, smejali in najpomembneje – bili ponosni na naš izdelek.

TIM 2:

Avtonomni voziček je za našo ekipo predstavljal veliko navdušenje, saj smo se sami velikokrat spraševali, kako deluje naprava, ki jo mora posameznik izdelati povsem sam »iz nič«.

Naloge smo se poskušali lotiti na malce drugačen način kot drugi, saj smo sklenili, da ga izdelamo povsem sami – ročno, brez pomoči drugih. Izdelali smo ga tako rečeno iz »nule«. Najprej smo se ekipno posvetovali, določili, kdo bo kaj delal, določili prednosti, slabosti in s skupno močjo prišli do rezultatov.

Uspeli smo izvesti avtonomni voziček, ki deluje po principu ultrazvočnih senzorjev (SC04), ki merijo razdaljo z oddajnikom ter sprejemnikom, tako imenovanima prožilnikom in sprejemnikom. To si je najlažje predstavljati na podlagi netopirjevih sposobnosti. Za gibanje vozička smo uporabili 2 DC motorja na obeh straneh zadnjega dela vozička. Za napajanje celotnega sistema smo uporabili 8 1,5 V baterij, ki se jih da dobiti v vsaki trgovini.

Seveda nam je celoten sistem povzročal nekaj preglavic, vendar smo se pri delu izjemno zabavali in z ekipnim duhom, veseljem in z glasbo izdelali avtonomni voziček, ki ima sposobnost vedeti »kam iti«, ko zazna oviro oziroma prostor, v katerem deluje.

TIM 3:

Projektno delo se je začelo tako, da smo pri pouku narisali skico našega vozička ter opisali in navedli potreben material za izvedbo. Nato smo s predstavitvami prikazali svojim sošolcem smer našega razmišljanja in ideje, kako bo voziček izgledal ter deloval. Ob končanem projektnem delu smo vsi predstavili končni izdelek in delovanje. Pri izvajanju tega projektnega dela smo se naučili uporabe ultrazvočnega senzorja in programiranja našega vozička.

TIM 4:

V projektu avtonomno vozilo smo predvsem spoznali, kaj pomeni timsko delo ter uporabili in nadgradili znanje iz prejšnjih letnikov. Med delom so bili vzponi in padci, ob katerih nismo mogli ostati resni, tako je kdaj pa kdaj bil »skurjen« kak senzor, kaj več pa k sreči ne. Pričeli smo s sestavo vozila, nameščanjem senzorjev, baterij in mikrokrmilnika. Ko smo napisali in naložili program in se je vozilo začelo nekako premikati, smo bili veseli, vendar še vedno daleč od cilja, saj smo morali storiti marsikaj, da je vozilo delovalo pravilno.

TIM 5:

Projektno delo se je začelo takoj, ko nam je profesor predal navodila. Vsi člani tima smo z veseljem in radoovednostjo zagrizli v delo. Začeli smo risati skice, izbirati ustrezne senzorje in druge komponente za voziček. Držali smo se profesorjevih navodil in rokov. Vsi člani smo redno sproti delali. Projekt smo končali zelo uspešno. Izdelovanje vozička je bilo zelo zanimivo, zabavno in vsi smo pridobili veliko novega znanja.

TIM 6:

Naloga se nam je zdela zelo zanimiva. Iz nje smo se veliko naučili in pridobili različna znanja. Naš avtonomni voziček je deloval po pričakovanjih in s končnim rezultatom smo bili zelo zadovoljni.

TIM 7:

Na začetku smo si ogledali nekaj spletnih posnetkov podobnih primerov. Po ugotovitvi, katere komponente potrebujemo, smo narisali skico, električni načrt in naročili vse, kar smo potrebovali. Po sestavljanju vozička smo se lotili izdelave programa. Pri tem smo imeli največ težav in smo velikokrat delali pozno ponoči. Pri tem projektu smo pridobili veliko novih izkušenj in menimo, da nas je to pripravilo na maturo ter nadaljnje šolanje in delo.

TIM 8:

Po mnogih urah skupnega izdelovanja in posvetovanja smo naše ideje in želje, kako bi deloval naš voziček, uresničili. Med izdelovanjem so nam pot do zelenega delovanja prekrižali številni problemi, katere smo kasneje skupaj uspešno rešili. Vsi člani naše skupine smo izjemno zadovoljni s končno obliko in delovanjem našega vozička. Predvsem pa smo vsi močno navdušeni nad našim novim znanjem, ki smo ga pridobili med tem projektom.

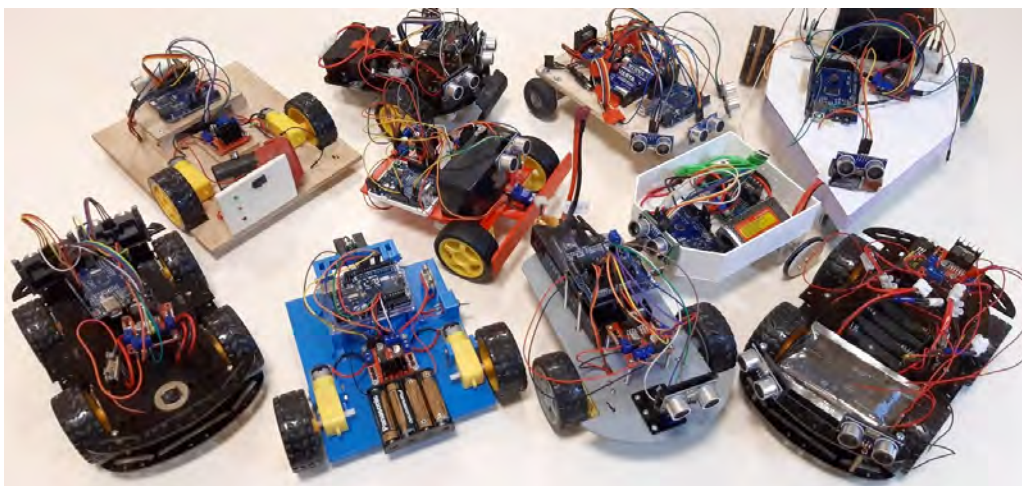
TIM 9:

Sprva smo pričakovali, da bo projekt enostavnejši, ampak smo hitro naleteli na različne ovire in težave. Zato smo se večkrat dobili in na koncu vse težave in ovire rešili. Na koncu je voziček delal tako, kot mora. Pri projektu smo pridobili mnogo novih znanj in se naučili boljšega sodelovanja v timskem delu.

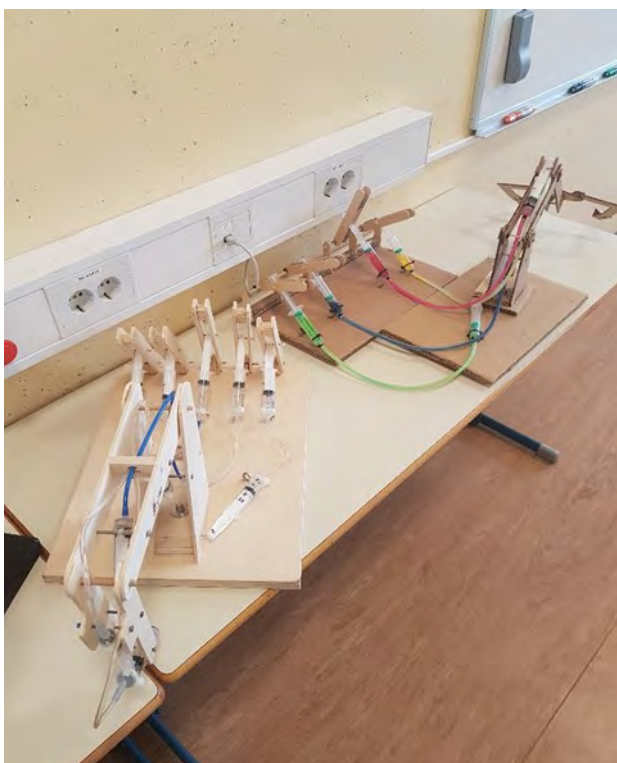
TIM 10:

Med izdelavo smo naleteli na več težav, zato smo nekajkrat pristali v gostilni. Na koncu nam je uspelo izdelati popolnoma funkcionalen avtonomni voziček.

Dijaki 4. c/1

Avtomatizacija in robotizacija

V tretjem in četrtem letniku programa Strojni tehnik se srečamo s predmetom avtomatizacija in robotizacija. Tu se seznanimo z različnimi postopki in metodami avtomatizacije. V tretjem letniku smo večinoma teoretično spoznali avtomatizacijo, medtem ko je v četrtem letniku večji poudarek na uporabi robota za delovne procese. Super se mi zdi, da dve uri na teden pridobivamo teoretično znanje o robotizaciji, pri skupinah pa lahko vsaki drugi teden to znanje preizkusimo na industrijskem robotu. Tako tudi ponovimo in utrdimo pridobljeno znanje, hkrati pa dobimo praktične izkušnje. Letos smo se že naučili voditi (učiti) robota, spreminjati koordinatne sisteme, napisali smo tudi program in ga preizkusili.

Vaje potekajo na zelo dober način, saj profesor najprej razloži vajo in pomaga prvemu dijaku oz. skupini, potem pa ti pomagajo naslednji, dokler vsi ne opravimo vaj. Tako se tudi naučimo podajanja znanja in sodelovanja, kar je zelo koristno na delovnem mestu.

Za nalogo smo morali narediti tudi model robotske roke ali česa podobnega iz priročnih materialov. Taka naloga mi je bila zelo všeč, saj je bilo treba narediti nek izdelek za razliko od večine šolskih nalog, ki vključujejo le pisanje in zbiranje informacij po spletu ali v literaturi. Izdelek smo tudi predstavili v razredu, kar je tudi dobra vaja, saj je znano, da veliko strojnikom dela težava ravno predstavljanje njihovega dela drugim ljudem.

Matic Mlaker, 4. a/1

Fotografije: Mitja Ornik, 4. a/1

Izdelki, izdelani v šolskih delavnicah

Naš razred 3. e/2 je v preteklem letu delal veliko stvari in nekaj jih bom predstavil.

Za Srednjo lesarsko in gozdarsko šolo Maribor smo delali voz za hlodovino, ki ga je skonstruiral naš profesor Marko Juršič. Kose je bilo treba narezati z žago na pravilne dolžine, potem jih je bilo treba zvariti pod pravimi koti, da je vse skupaj izgledalo v redu in da je bilo vse stabilno. Učenci, ki se izobražujejo za avtoličarje, so ta voz še pobarvali, da je bil ves svetleč, ko ga je prevzelo vodstvo iz Srednje lesarske in gozdarske šole Maribor. Ta voz lahko upravljamo ročno ali s traktorjem, tako da ga postavimo nad hlod, hlod nato privežemo, ga zategnemo, da ne more spodrsniti ven, in ga nato dvignjenega odvehemo/odpeljemo.

Izdelovali smo tudi vrata na požarni lestvi na D-objektu (telovadnica), ki si jih je nekdo sposodil in jih je pozabil vrniti. Služijo temu, da ne more kar nekdo splezati po lestvi, če nima ključa. Vratca je profesor izmeril in izrisal na papir, nato smo jih izdelali iz jeklenega traku s pomočjo upogibnega stroja, žage, varilnega stroja in dodali standardne elemente (tečaje, katere so izdelali oblikovalci kovin – orodjarji) v končno obliko. Da pa vratca ne bi korozirala, so jih avtoličarji še pobarvali s srebrno barvo. Ko so bila vratca pobarvana, smo jih na terenu zavarili na obstoječo požarno lestev.

Izdelali smo tudi stolice (šroge), ki po navadi služijo za to, da si jih postavimo eno na levi, drugo pa na desni strani, čez njih pa damo deske. Tako imamo delovno mizo ali pa služijo kot podstavek, da smo višji za delo v višini, za varjenje konstrukcij, lažje barvanje ipd.

Profesor je predhodno naredil popis potrebnega materiala. Ko je material prišel, smo ponovno razrezali jeklene cevi pod določenim kotom, da so nastale noge, izvrtali izvrtine, v določene vrežali navoje M6 in na koncu pred barvanjem vse zvarili, da je bilo stabilno. Naredili smo tudi premično višino, to pomeni, da lahko sami nastavimo, na kateri višini jih hočemo imeti. Seveda smo jih na koncu še prebarvali in ko je bila barva suha, smo jih sestavili in vse skupaj se je lahko začelo uporabljati.

Amadej Garmut, 3. e/2

Varjenje na TŠC

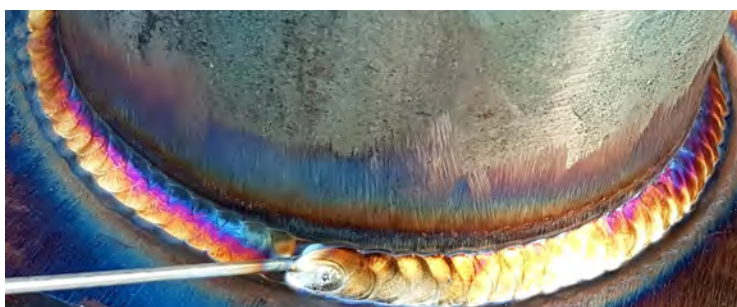
Na področju varjenja imamo tehnološko zelo napredno varilsko opremo, s katero imajo dijaki vrhunske pogoje usvajanja varilskih spretnosti.

Fantje urijo svoje spretnosti na novih, sodobnih varilnih napravah. Srečujejo se tudi z varjenjem barvnih kovin, predvsem aluminija in zlitin.

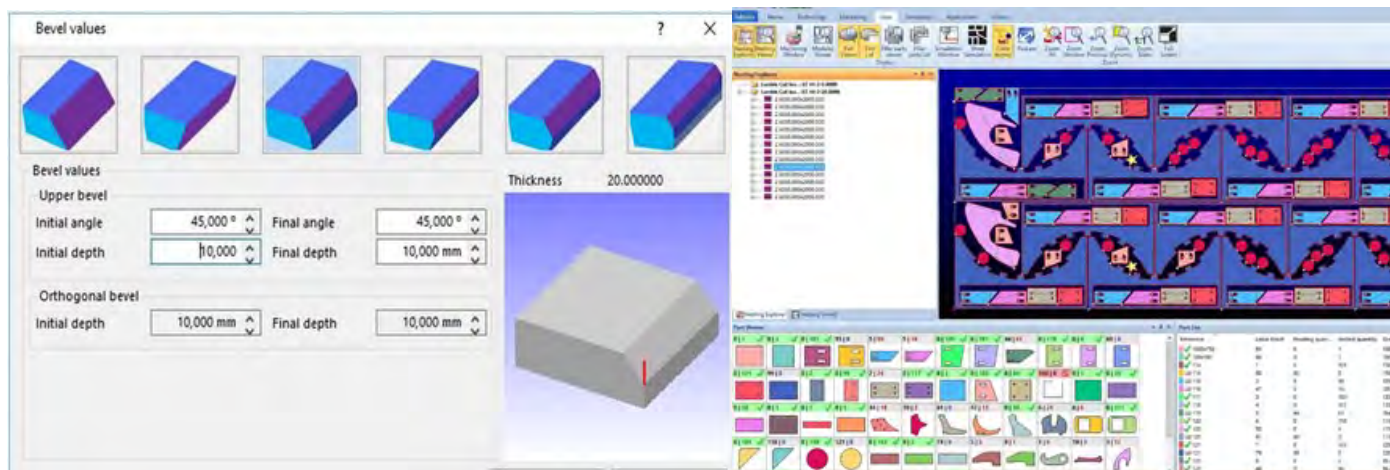

Pri praktičnem pouku dijaki spoznavajo varjenje po TIG (AC/DC), MIG (AC/DC), MAG in MMA postopkih. Praktični pouk spajanja gradiv poteka v varilnici, opremljeni z desetimi varilnimi komorami s sodobnimi prezračevalnimi napravami.

Tehnologija rezanja materiala

Kot prva izobraževalna institucija v Sloveniji smo z letošnjim šolskim letos uvedli izobraževanje CAD/CAM laserskega, plazemskega, plamenskega razreza in razreza z abrazivnim vodnim curkom. Izobraževanja izvajamo v programskem okolju Lantek Expert, kjer je sistem posebej zasnovan za avtomatizacijo programiranja strojev za rezanje pločevine.

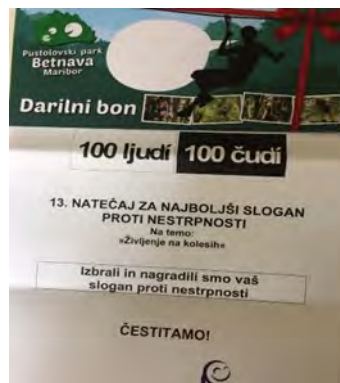

Software Lantek Expert Cut

Matej Mihelak, učitelj praktičnega pouka

13. natečaj 100 ljudi 100 čudi – ŽIVLJENJE NA KOLESIH

Stereotip: »Invalidna oseba je vredna usmiljenja in pomilovanja, ker je nezmožna za delo in vključevanje v vsakdanje življenje.« Pa je res tako?

Mobilni mladinski center Leteči avtobus Zveze prijateljev mladine Maribor je v tem šolskem letu razpisal že **13. natečaj za najboljši slogan proti nestrpnosti 100 LJUDI 100 ČUDI**. Letos tema nosi naslov **»Življenje na kolesih«**. Vsako leto postavijo v ospredje drugo skupino drugačnih, ki živijo med nami. Letos so na petih lokacijah po Mariboru imeli dvodnevne programe ozaveščanja mladih o **življenju in težavah, s katerimi se srečujejo paraplegiki**. Tudi TŠC Maribor se je vključil v omenjene aktivnosti. Tako smo organizirali predavanja v razredu za pet oddelkov dijakov, ki so spoznali osebe na vozičku iz *Zavoda VOZIM*. Predstavili so svoje tragične zgodbe, ki so jim dijaki z zanimanjem prisluhnili. S člani *Društva paraplegikov Podravja* so se, v okviru športne vzgoje, dijaki pomerili v igri košarke in preizkusili, kakšno je življenje »na kolesih«. Z vključitvijo v ta program smo želeli mladim pokazati, kako pomembne so previdnost, strpnost in preventiva v življenju ter da je življenje na kolesih sicer težavno, vendar ni katastrofa. Namen projekta je tudi ta, da se vprašamo po potrebah paraplegikov, kako jim omogočiti lažje sobivanje in njihovem sprejemanju v družbi. Dijaki so nato napisali slogane proti nestrpnosti in sodelovali v natečaju ter prispevali čez 250 globoko sporočilnih misli.

»**VOZIČEK NE POVE, KDO SEM, JE LE NAČIN, KAKO SE PREMIKAM**» je slogan, ki ga je napisala dijakinja 2. c/2, Manuela Ema Štifter (mentorica Jolanda Lep). Med 667 slogani, ki so jih pisali mladi na 6 šolah, je bil njen uvrščen na drugo mesto. Zveza prijateljev mladine, Zavod vozim in Društvo paraplegikov Podravja so 14. 11. 2019 zaključili natečaj 100 ljudi 100 čudi 2019 na temo Življenje na kolesih. Prisotni smo bili tudi na okrogli mizi Žrtve prometnih nesreč, ki se je ta dan odvijala na Prometni šoli Maribor, kjer so bile podeljene tudi nagrade.

V življenju in prometu bodimo previdni, bolje prepozno kot nikoli, ne preizkušajmo svojih mej in ne izzivajmo usode, imejmo odgovoren odnos do pitja alkohola, bodimo zgled pozitivnega odnosa do drugačnih ... To so nasveti in opomniki, ki smo jih slišali na dogodku.

Več na povezavi: <https://zpm-mb.si/novice-dogodki/natecaj-za-najboljsi-slogan-proti-nestrpnosti-2019/>

KORISTNE POVEZAVE NA TEMO

<https://www.youtube.com/watch?v=VrKCTkyOvJU>

https://www.youtube.com/watch?v=m-tgd_cE280

<https://www.youtube.com/watch?v=mlHwg429xXU>

RAZSTAVA, KI OZAVEŠČA MLADE, DA BODO ODVISNI LE OD STRPNOSTI

V mesecu novembru smo zaznamovali dva pomembna svetovna dneva: 11. november, **svetovni dan boja proti odvisnosti**, in 16. november, **svetovni dan strpnosti**. V avli šole smo pripravili razstavo sloganov 12. in 13. natečaja ZPM Maribor – 100 ljudi 100 čudi, tema ODVISNOST in ŽIVLJENJE NA KOLESIH. Na ogled je 200 najlepših sloganov, ki imajo veliko sporočilno vrednost. Z razstavo smo želeli poudariti pomembnost življenjskih vrednot: **STRPNOST, ODGOVORNOST, SODELOVANJE, ZDRAVJE, SREČA ...**

Zmagovalni slogan šolskega leta 2018/19 na temo ODVISNOST je napisal dijak Luka Celcer: **“Pojdi raje v naravo in pusti doma slabo navado.”**

“Voziček ne pove, kdo sem, je le način, kako se premikam” pa je slogan, ki se je lani, torej v šolskem letu 2019/20, uvrstil na 2. mesto 13. natečaja ZPM Maribor. Napisala ga je dijakinja Ema Manuela Štifter.

Slogane so prispevali dijaki 2. letnika SPI in PTI. Življenje je lepo, naj bo srečno, zdravo in varno.

Mentorica Jolanda Lep, prof.

Razstava

Poklicna matura preteklih let ...

Namen razstave je bil, da se predstavijo izdelki, ki so bili izdelani kot izdelki oziroma storitev 4. predmeta poklicne mature (POM). Z razstavo smo omogočili ogled tudi ostalim dijakom, ki so se ravno odločali o izbiri teme za 4. predmet POM. Hkrati so tudi ostali mentorji in učitelji lahko videli primere, kaj so do sedaj naredili naši dijaki. Na ogled so bili izdelki v fizični obliki, nekateri izmed njih pa so dovolj slikovito predstavljeni, tako da si je vsak obiskovalec lahko dokaj realno predstavljal izdelek. Razstava je bila na ogled od 1. 10. 2019 v razstavnem prostoru Tehniškega šolskega centra Maribor.

Ob tem bi se zahvalil še vsem mentorjem, ki ste se odločili za sodelovanje in ste izbrali dijake z njihovimi nalogami. Še posebna zahvala pa gre mag. Marjanu Bezjaku za vso pomoč pri izpeljavi razstave.

Marko Juršič

Foto: Miro Homer

Na sliki: Marko Juršič, Gaja Lašič, Darko Kukovec, Mihael Kukovec, Boris Knez

»ČLOVEK DRVI ... ZEMLJA MOLČI ...«

DAN ZEMLJE
ŽENEVA 2019

Razstava

18. april – 31. maj 2019

ČLOVEK DRVI ... ZEMLJA MOLČI ...

DAN ZEMLJE
ŽENEVA 2019

*S postavljeno razstavo,
njenim naslovom
in spremljevalnimi
dejavnostmi želimo sporočiti,
da
preveč hitimo, preveč želimo,
preveč kaotično drvimo ...*

*Potrebujemo trenutek tišine
in
dober razmislek, kaj hočemo,
kam in kako
naj gre razvoj tehnike?*

*Kakšni avtomobili so za
Zemljo
res najboljši?*

Dijak Rene BREZNIK predstavlja primerjavo onesnaževanja med električnimi avtomobili in motorji na notranje izgorevanje- mentor Suzana DVORŠIČ.

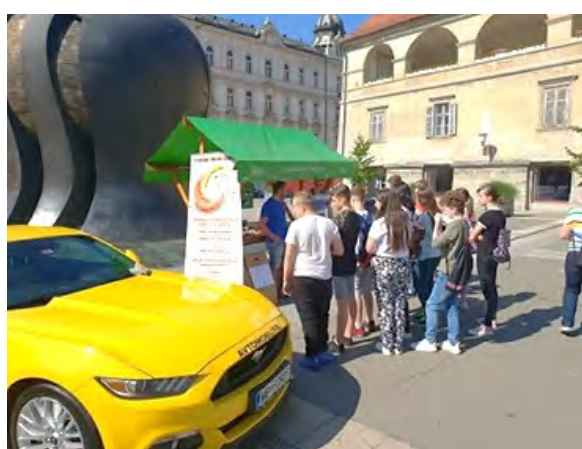
Dijaška skupnost TŠC bo na šoli organizirala zbiranje starih jeklenih avtomobilčkov - igrčk. Zbrane avtomobilčke bo DS v sodelovanju z ZPM namenila za humanitarne namen. Organizatorja in mentorji: Mihael KUKOVEC, Gaja LAŠIČ, Marko JURŠIČ z dijaki. Prostovoljno je sodelovalo veliko število dijakov iz vseh razredov, nekateri so podarili in pripravili konstrukcijski material, skoraj vsi pa bodo podarili vsaj en avtomobilček.

Tehniški šolski center Maribor
April 2019

Otroci so bili veseli podarjenih jeklenih avtomobilčkov

Ob razstavi »ČLOVEK DRVI ..., ZEMLJA MOLČI ...« – DAN ZEMLJE & ŽENEVA 2019, ki je bila na TŠC Maribor od 18. aprila do 31. maja 2019, smo 7. 6. 2019 v sodelovanju z Zvezo prijateljev mladine Maribor izvedli tudi spremljevalne dejavnosti.

Dijaka Rene Breznik in Andraž Kolar iz 3. a/1 sta z mentorjem profesorjem Mihaelom Kukovcem predstavila električno vozilo TWIZY in naš projekt Ženeva 2019. Predstavljene so bile razlike med dizelskim, bencinskim in električnim vozilom. Rene BREZNIK je predstavil povzetek svoje raziskovalne naloge – primerjavo onesnaževanja električnih avtomobilov z motorji na notranje izgorjevanje, ki jo je izdelal pod mentorstvom profesorice Suzane Dvoršič.

Dijaška skupnost TŠC je v času trajanja razstave na šoli organizirala zbiranje starih jeklenih avtomobilčkov – igračk. Zbrane avtomobilčke je DS predala Zvezi prijateljev mladine Maribor, da bi jih razdelili otrokom. Prireditev se je odvijala na Trgu svobode, avtomobilčke pa je otrokom razdelil profesor Mihael Kukovec.

Vsem sodelavcem in donatorjem iskrena HVALA!

Nastop na Srednji ekonomski šoli in gimnaziji Maribor

Moje ime je Renato Žaberl in sem dijak 2. letnika smeri Tehnik mehatronike. V prostem času igram trobento, bobne, kitaro, bariton, klavir in ukulele. Pred kratkim sva skupaj z Julianom Veliščkom nastopala na Srednji Ekonomski šoli in gimnaziji Maribor, kjer so priredili dobrodelni koncert za otroke v Indiji. Izvajala sva najino priredbo skladbe Imagine, ki jo je napisal John Lennon.

Vzdušje na nastopu je bilo prijetno, predvsem zaradi preostalih nastopajočih, katerih točke so bile nepozabljive in zelo dobre. Dobro je bilo videti drugo šolo in spoznati, s čim se ukvarjajo njihovi dijaki/dijakinje. Na nastopu se je pridružil tudi Miha Kropec, dijak Tehniškega šolskega centra Maribor, ki je igral na harmoniko.

Ravnateljica in dijaki/dijakinje Ekonomske šole in gimnazije Maribor so bili z našim nastopom zelo zadovoljni.

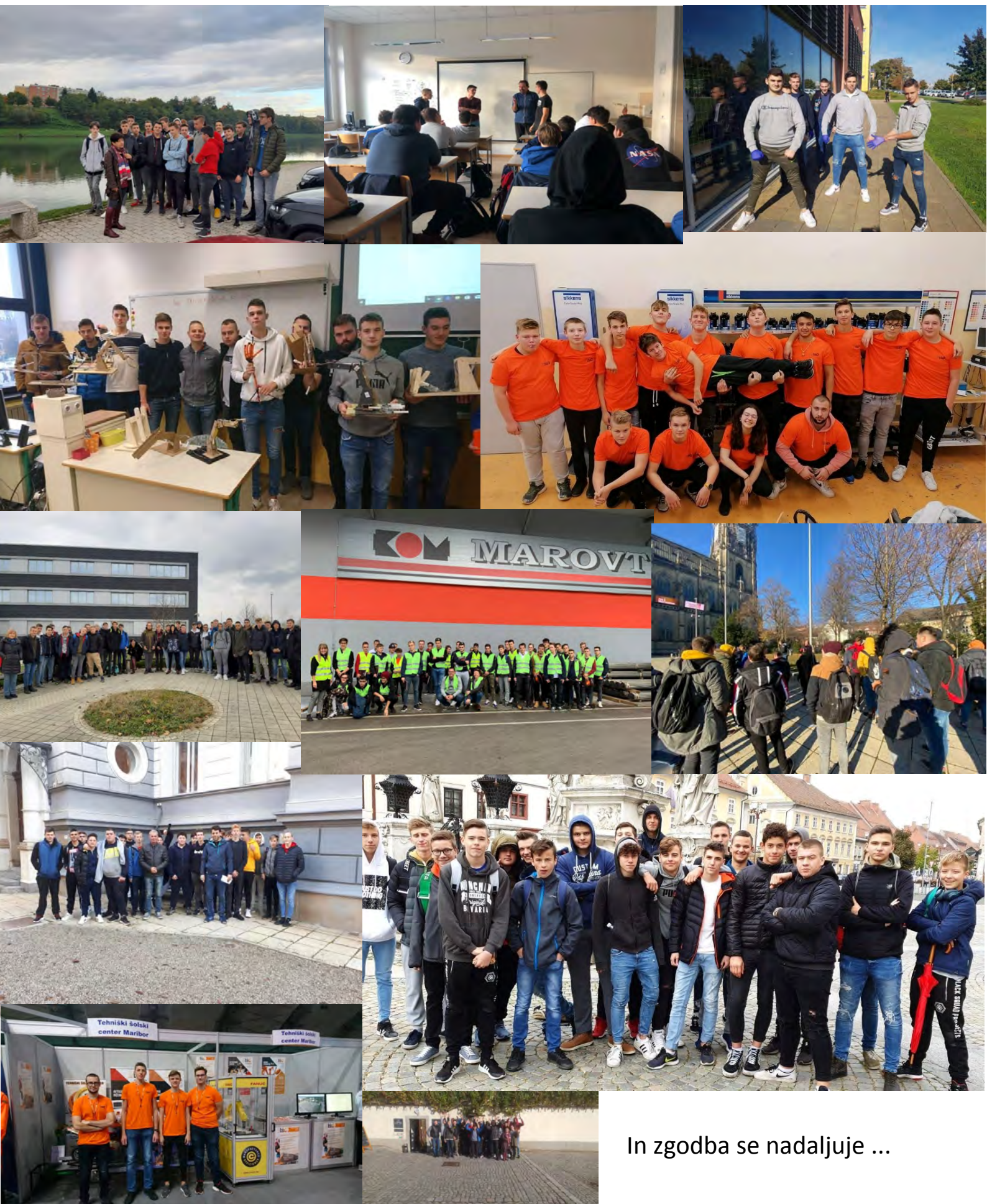
Nastop bomo ohranili v dobrem spominu in z veseljem bi ga tudi ponovili.

Renato Žaberl, 2.c/1

Julian Velišček, 2.d/1

TŠC DOGODKI

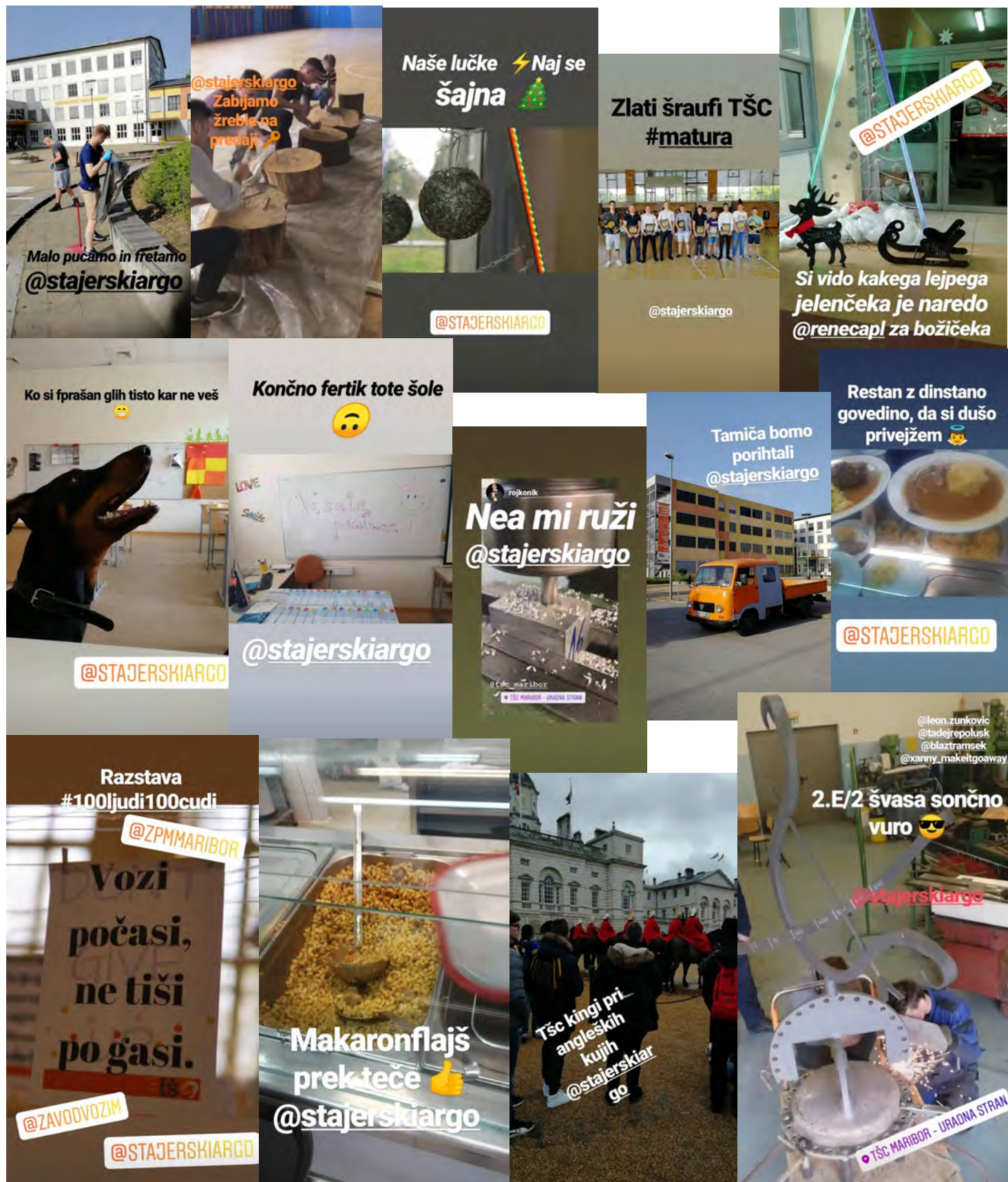

In zgodba se nadaljuje ...

TŠC argo

Argó je posebna, drugim ljudem nerazumljiva ,tipična govorica. Je govorica posameznih skrivnih skupin. Tudi na TŠC imamo svojo govorico, ki jo s sliko ali z videom pospremimo v zgodbah na šolskem instagra-mu. To so spontani utrinki šolskega vsakdana, ki so všeč tudi profilu @stajerskiargo, saj nas velikokrat do-da v svojo zgodbo.

Julija Fras, urednica Facebook in Instagram profila na TŠC

KAM JO TAK BRIŠEŠ?

DE ZALAUFAJ ŽE TE TOTO MAŠINO.

PA KA BI ŽE ZALUČAL TISTE KLEJŠE SEM?

KA SI TE VSE POZELHAL S TOTIM AVTOM?

PA KAK SI TE TI TO ZAŠVASAL?

KA TE MAŠ TO NEKI HIN ŠUBLER?

DE BOL ŽIVO, NA STROJNI SI!

PRINESI HAMER, DA ZBIJEMO SKUP!

DE ZADIHTAJ HITRO, MUDI SE.

KEDA GREMO NA KAFE?

DAJ MENJAJ AUSPUH LAGER!

KA MAŠ BLINKER FLUID?

KI JE TOTA 10 GEDORA?

POD 4000 OBRATOV NE ŠALTAM.

PODAJ MI CVIKCANGE, DA CVIKNEM NEKA.

DAJ TOTI POPNDEKL POD AVTO.

ALO, RATKAPO SI POZABO GOR DAT.

DE MI FAZNPREFER, DA ŠTROM PREČEKIRAM.

V KEREM LADLI SO RORCANGE?

DE MI ŠPANCIRCANGE, DA SI CINŠPULO NAŠTELAM.

KAKI ŠRAUFŠTUK TE MAŠ?

KA TI NA CAJGRI PIŠE?

KI JE DROTPIRŠNA?

KA TE MAŠ TO NEKE SLOKE ŠRAUFE?

NNA PALAMUDI, PA DEJLAJ!

DE ZAKURBLAJ TOTI CNC MAŠIN.

DE ZATEGNI TOTI KUMAD V DREJPANK.

DROTA ZA ŠVASAT JE ZMENKALO.

KA SI MI UNŠALTAL TROMBLIC?

VODO TI JE PREK VRGLO.

DA TE NEO SKUP ZAKLEMALO.

KA SI NOVE KVINTE VREZO?

KA SO PREMZE ZNUCANE?

MALO TI GA RJA PAPA!

KA SI NALO ULE?

PRINESI TA VLKI PAJSER!

ČEKIČ DAJ SEM!

VLKI FLEKS MI PRNESI!

VŽGI TOTO PLAZMO GOR!

OLJE TI KURI.

KA SI NAVOJE POŽRL?

KA TI JE MOST POTEGNILO?

KUPLONGA TI DRISI!

PAZI DA TE NEBO COV POTEGNALO!

KA TE MAŠ TO NEKO ZUNANJO MAZANJE?

KA TI ULE TEČE?

DIHTMASO NA DEBELO, PA BO ŽE DIHTALO!

VREJŽI BEK, BOMO ŽE ZAŠVASALI!

KA SI AJNKLIFTO?

KA BI RAD BATE VUN Z AUSPUHA POBIRO?

AVTO JE SAMO POČEPNO!

GA LAHKO NA PRAGE PODLOŽIM?

SI DAL VODNO PUMPO NA CAJHNE?

AVTO BREZHIBEN, LAUFA PO TREH CILIN-DRIH.

KE SI TI GRIFKLEŠE NA AMORTIZERI POZABO?

REMEN TI CVILI, DE GA Z WDJOM NAMAŽI.

DA TI NEO ZOBATEGA FTRGALO!

TOLKO KITA, PA ŠE VEDNO NIJE LINIJE.

KA BI RAD DVODELNEGA MEL?

CAJHNE SI SFALIL!

VENTILI SO BATE KUŠNALI.

PRINESI MI 5 LITROV KOMPRESIJE, DA DOLIJEM.

LEJ KAK TI JE LAK STEKO.

KA SO TI MIŠI GNEZDO NAREDLE POD HAUBO, DA TAK CVILI?

KA TI GLAVO NA WASSERVAGO VUN ZRAVNAM?

TI SAMO DAJ, NIČ ŠPARAT!

KA TE JE V IBERA POGNALO?

KONTRA MI PRIMI!

AFTO SI SPUČI!

DA TI NEOJO GETRIBI VKRAJ PALI!

KE TI JE TURBINA ŠLA?

OPTIKA PA V NULO!

KA TE MAŠ ZUNANJE MAZANJE?

PREMZO MI NAPUMPLI!

BAT TI JE VUN POGLEDNO.

KURNVELA JE ZVITA, ZAJ PA TI GA PAJTLA.

TURBINA TI JE PIHNALA.

ŠPURŠTANGA MA LUFTA.

TUČEŠ TAK KADA URE POPRAVLAŠ.

V IBERA TE MEČE.

AMORTIZERI SO ŠLI.

NA IBERLAUF TE MEČE.

KA MAŠ TO NEKI FARACAJG POD HAUBO?

Praktično usposabljanje pri delodajalcu 2019/2020

Praktično usposabljanje z delom (PUD) je obveznost, ki jo mora opraviti dijak ali dijakinja v času poklicnega ali strokovnega izobraževanja pri določenem delodajalcu. V vseh izobraževalnih programih za pridobitev poklicne in strokovne izobrazbe je določeno število učnih ur, katere so namenjene spoznavanju posebnosti poklica in usposabljanju za delo v izbranem poklicu.

Praktično usposabljanje se terminsko izvaja v skladu z letnim delovnim načrtom šole in se odvija v določenih letnikih šolanja. Na praktičnem usposabljanju se dijaki in dijakinje vključijo v neposredni delovni proces in se praktično usposablajo za delo, ki ga bodo morda opravljali naslednjih nekaj desetletij.

Dijak ali dijakinja mora za zaključek napraviti poročilo, ki ga pregleda mentor in le na podlagi njegovega pisnega mnenja oziroma ovrednotenja uspešnosti dijaka lahko ta dijak ali dijakinja zaključi obveznosti, ki so pogoj za napredovanje v naslednji letnik ali zaključek izobraževanja.

TŠC se je v preteklih letih vključil v program ERASMUS, ki omogoča izvajanje praktičnega usposabljanja tudi v tujini. Tako je bilo v zadnjem letu 14-tim dijakom in dijakinjam omogočeno izvajanje praktičnega usposabljanja v Forliju, Pragi, Berlinu, Lepizigu in Wrocławu.

Dijaki so na ta način lahko spoznali njihov način dela, razne nove tehnologije pa tudi njihovo kulturo in pomembnost znanja tujega jezika. Dijaki znajo po opravljenem praktičnem usposabljanju predstaviti najrazličnejše izkušnje, ki so lahko zelo dobre pa tudi kaj slabega se najde. Pogosto znajo uporabiti rek, da ni vse zlato kar se sveti in da se premalo zavedamo kaj vse znamo in imamo v Sloveniji. Torej tisti, ki niste tega okusili, kar hrabro k novim dogodivščinam nasproti.

V šolskem letu 2017/2018 smo na TŠC pričeli izvajati program OBLIKOVALEC KOVIN- ORODJAR po vajeniškem sistemu, kar pomeni, da se tako praktični pouk kot praktično usposabljanje izvaja v podjetju. Trenutno se po tem sistemu izobražuje osem dijakov, ki kažejo veliko zadovoljstvo po takšnem sistemu izobraževanja. Povratna informacija s strani podjetij je izredno pozitivna in si želijo še večjega vpisa po tem sistemu.

Praktično usposabljanje pri delodajalcu je prvi korak približevanja dijaka/dijakinje realnemu stanju v našem družbenem okolju. Marsikateri dijak si na ta način začrta profesionalno pot svojega življenja.

Sandi Vudler, organizator praktičnega usposabljanja

Tudi Šolska knjižnica TŠC MB v COBISS-u

Piše: Gaja Lašič, knjižničarka na TŠC Maribor

V šolskem letu 2018/2019 je **Tehniški šolski center Maribor** z vnosom knjižničnega gradiva (trenutno 12.542 enot) in kreiranjem lokalnega COBISS kataloga postal polnopravni **ČLAN KOOPERATIVNEGA ONLINE BIBLIOGRAFSKEGA SISTEMA IN SERVISA**. V letošnjem šolskem letu bo šolska knjižnica v celoti prešla na izposajo v sistemu COBISS+.

Trenutno v COBISS vnašamo tudi vse učbenike iz **UČBENIŠKEGA SKLADA TŠC**, ki ga vodi profesorica Suzana Dvoršič. Tako bo v prihodnje tudi izposoja učbeniških kompletov iz US možna samo z izkaznico oz. COBISS kodo, ki jo vsi uporabniki dobijo v šolski knjižnici.

Foto: Mihael Kukovec, prof.

Viri in več informacij na <https://www.cobiss.si/>

Vstopna stran <http://www.cobiss.si/> akronim naše knjižnice je TSCMB. Po vstopu na COBISS+ so na voljo uporabniške možnosti s kodo šolske knjižnice TSCMB na zavihku [Moj COBISS](#)

Razvoj in sistemske nadgradnje Šolske knjižnice TŠC MB

Knjižnica TŠC Maribor je namenjena uporabnikom **Srednje strojne šole** in **Višje strokovne šole**. Knjižnično gradivo in storitve so dostopne in namenjene rednim in izrednim dijakom, študentom in zaposlenim. Članstvo je brezplačno. Uporabnikom knjižnice sta v študijski sobi na voljo računalnika, ki sta povezana v internetno omrežje.

Bibliopedagoška dejavnost in naloge Šolske knjižnice TŠC MB

V Šolski knjižnici poteka nabava, obdelava in izposoja knjižničnega gradiva v bazi COBISS ter sprotni odpis zastarelega, izgubljenega ali uničenega gradiva. Knjižničarka v sodelovanju z Mariborsko knjižnico izvaja z zakonom predpisane ure Knjižnično informacijskih znanj oz. bibliopedagoške vzgoje za vse prve letnike SSŠ.

Dijaki in študentje v knjižnici dobijo bibliopedagoško pomoč in svetovanje pri iskanju gradiva za študijske in raziskovalne namene (referati, seminarske naloge, zaključne/maturitetne naloge, raziskovalne naloge, diplomska dela) v sistemu COBISS+ ter drugih bazah podatkov. Dijaki in študentje se v knjižnici naučijo pravilnega navajanja in citiranja uporabljenih virov/literature v predpisanem standardu ISO 690.

Knjižničarka svetuje in nudi tehnično pomoč diplomantom pri pisanju diplomskih del v predpisani oblikovni formi ter izvaja končne preglede le teh pred tiskom in vezavo. Knjižničarka piše tudi *ŠOLSKO KRONIKO* in opravlja še cel kup zanimivih stvari.

SICRIS

Informacijski sistem o raziskovalni dejavnosti v Sloveniji

- ➔ Raziskovalcev: **16118**
- ➔ Organizacij: **1016**
- ➔ Raziskovalnih skupin: **1601**
- ➔ Aktivnih projektov: **694**
- ➔ Aktivnih programov: **269**

Vrednotenje raziskovalne uspešnosti, izvolitve v nazive, citiranost ...

BIBLIOGRAFIJE

Osebnе bibliografije
Za avtorje, ki imajo bibliografske enote obdelane v sistemu COBISS

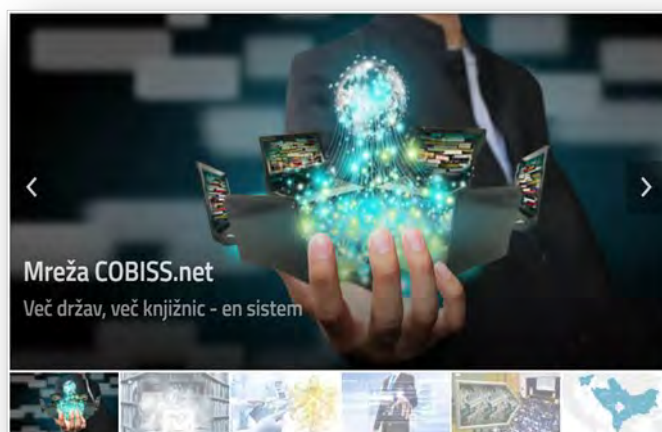
Bibliografije serijskih publikacij
Za serijske publikacije, ki imajo članke obdelane v sistemu COBISS

Faktorji vpliva revij: **JCR | SNIP**

Šolska knjižnica usposablja uporabnike tudi za dostop do drugih knjižnic, E slovarjev, enciklopedij, časopisov, revij ... Oddaljen dostop omogoča uporabnikom dostop do podatkovnih baz člankov, izvlečkov, drugih besedil v polnem formatu (PDF) in elektronskih virov s pridobljenim uporabniškim imenom in geslom.

KNJIŽNIČNI RED: Član šolske knjižnice postane vsak redni in izredni dijak / študent ob vpisu na SSŠ in VSŠ. Članarine ni. Izposoja knjižničnega gradiva v COBISS+ je možna samo s pridobljeno kodo. Rok izposoje je 21 dni, gradivo je možno podaljšati samo enkrat.

URADNE URE: vsak delovnik od 8.00 do 15.00 ure in vsako prvo sredo v mesecu od 15.00 do 17.00 ure za dijake in študente ob delu.

MEDPODJETNIŠKI IZOBRAŽEVALNI CENTER

Medpodjetniški izobraževalni center (**MIC**) je izobraževalna enota Tehniškega šolskega centra, v kateri se izvaja praktično izobraževanje, in sicer:

- dijakov v poklicnih, poklicno-tehniških in srednje strokovnih programih strojništva in mehatronike ter študentov višje strokovne šole,
- odraslih v javno veljavnih izobraževalnih programih,
- priprave na mojstrske izpite za naziv: avtomehanski mojster, avtoelektričarski mojster, avtokleparski mojster in avtoličarski mojster,
- priprave za pridobivanje nacionalnih poklicnih kvalifikacije CNC operater/operaterka in vulkanizer/vulkanizerka,
- neformalna usposabljanja in izobraževanja za zaposlene in brezposelne osebe,
- zaključni izpiti, četrti predmet poklicne mature, mojstrski izpiti, preverjanje in potrjevanje NPK ter izpit serviserjev klimatskih naprav.

Z Zavodom RS za zaposlovanje pripravljamo programe in izvajamo usposabljanja za brezposelne osebe na področju strojništva. V zadnjem času pripravljamo in organiziramo brezplačna izobraževanja in usposabljanja v okviru projektov EU, in sicer:

MUNERA 3, ki je namenjen izvajanju programov nadaljnega poklicnega izobraževanja in usposabljanja v letih 2018–2022.

ATENA, ki je namenjen izvajanju promocije, animacije in učne pomoči za udeležence izobraževanja odraslih, ki so med izvajanjem učne pomoči vpisani v izobraževalne programe za dvig izobrazbene ravni.

Pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc od 2018 do 2022, s čimer se želi povečati vključenost v vseživljenjsko učenje nižje izobraženih (manj kot 4-letna srednješolska izobrazba) in manj usposobljenih, s poudarkom na starejših od 45 let.

Tako že izvajamo programe usposabljanja, ki smo jih skupaj z delodajalci pripravili na različnih področjih strojništva. Predvsem na področju računalniško digitalnega opismenjevanja, 3D-prostorskega modeliranja, obdelave kovin na CNC strojih, poznavanju in razumevanju tehnične dokumentacije, sporazumevanju v strokovnem tujem jeziku itd.

Ker se projekti zaključijo v letu 2022, v sodelovanju s podjetji pripravljamo nove programe na področju avtomatizacije in drugih področjih strojništva. Za spodbujanje odraslih oseb k vseživljenjskemu učenju pripravljamo informativne dneve in animacijske dogodke, kjer podrobneje predstavljamo možnosti vključitve v programe usposabljanja.

K sodelovanju pri spodbujanju zaposlenih oseb k vključitvi v programe usposabljanja vabimo tudi podjetja, saj so ravno dobro usposobljeni zaposleni največja vrednost vseh podjetij in institucij.

Usposabljanja so za udeležence brezplačna, saj jih financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH V JAVNO VELJAVNIH PROGRAMIH

Izobraževanje že dolgo ni več samo v domeni otrok in mladostnikov. Hiter tehnološki razvoj, modernizacija in avtomatizacija delovnih mest ter nastajanje novih poklicev zahtevajo nenehno prilagajanje človeka na novo nastale situacije.

Izobraževanje odraslih je sestavni del izobraževalnega procesa na Tehniškem šolskem centru Maribor, kjer izvajamo izobraževanja za pridobitev javno veljavne poklicne izobrazbe ter programe usposabljanja in izpopolnjevanja.

V programe izobraževanja se lahko vključijo zaposleni, brezposelni in tisti, ki med rednim izobraževanjem niso bili uspešni, želijo pa dokončati šolanje.

Izobraževanje poteka po javno veljavnih programih za pridobitev naslednjih poklicev: pomočnik v tehnoloških procesih (NPI), avtoserviser, avtokaroserist, oblikovalec kovin – orodjar, izdelovalec kovinskih konstrukcij, inštalater strojnih inštalacij in mehatronik operater (SPI), strojni tehnik in tehnik mehatronike (SSI) ter avtoservisni tehnik in strojni tehnik (PTI).

Izobraževanje po programih nižje in srednje poklicnega izobraževanja traja dve leti. Pri strokovnih modulih se delijo v skupine. Kjer je število udeležencev manjše, so organizirane skupinske konzultacije.

Izobraževanje po programu srednjega strokovnega izobraževanja za poklic strojni tehnik in tehnik mehatronike traja tri leta. Zaradi manjšega števila udeležencev ne izvajamo predavanj. Kandidati se izobražujejo v obliki samostojnega učenja in opravljajo le izpite.

Izobraževanje po programu poklicno-tehniškega izobraževanja za poklic strojni tehnik in avtoservisni tehnik traja dve leti. Predavanja so v povprečju tri- do štirikrat tedensko po štiri šolske ure. Če je udeležencev v skupini manj kot 15, se predavanja izvajajo v skrajšani obliki oz. se izvedejo samo konzultacije.

Za kandidate, ki so že pridobili formalno izobrazbo in se želijo prekvalificirati, se posamezni izpiti lahko priznajo, če predložijo ustrezna dokazila.

Udeleženci izobraževanja odraslih za šolanje plačajo šolnino. Višina šolnine je odvisna od programa izobraževanja, pri prekvalifikaciji pa tudi od števila priznanih izpitov iz predhodnega izobraževanja.

<http://www.tscmb.si/mic-in-odrasli/>

IZOBRAŽEVANJE BREZPOSELNIH OSEB

V šolskem zavodu že nekaj let skupaj z Zavodom RS za zaposlovanje uspešno izvajamo usposabljanja v institucionalnih programih za brezposelne osebe. Cilj usposabljanja je ponuditi brezposelnim osebam specifična znanja na področju strojništva in jim tako omogočiti večjo zaposljivost na trgu dela. Izvajamo krajše (od 50 ur naprej) in daljše (tudi do 1040-urne) programe. V daljših programih udeleženci opravljajo tudi del praktičnega usposabljanja v obratovalnicah pri delodajalcih in si tako po zaključku usposabljanja lahko že zagotovijo zaposlitev.

V obdobju od 2019 do 2021 imamo z Zavodom RS za zaposlovanje sklenjene pogodbe za usposabljanje v naslednjih programih:

Tehnolog – programer CNC strojev za odrezovanje kovin

Usposabljanje na področju strojništva in metalurgije

Oblikovalec kovin

Usposabljanje za delo ključavničarja

Osnove mehatronskih sistemov

Robotika – začetna raven

Ličar

MIG/MAG varilec s certificiranjem usposobljenosti varilca

TIG varilec s certificiranjem usposobljenosti varilca

Prijave in vključitev brezposelnih oseb v programe usposabljanja ureja Zavod RS za zaposlovanje, Območna služba Maribor. Brezposelna oseba se oglasi pri svoji svetovalki oz. svetovalcu na zavodu in skupaj ugotovita smiselnost vključitve v katerega izmed navedenih programov. Pri nekaterih programih so potrebne dobre psihofizične sposobnosti oz. dobro zdravstveno stanje, kar se dokaže s preventivnim zdravstvenim pregledom pred začetkom usposabljanja.

Trenutno izvajamo programa:

Robotika – začetna raven, ki traja 80 ur in se bo zaključil ob koncu meseca januarja,

Tehnolog – programer CNC strojev za odrezovanje kovin, ki traja 980 ur in se bo zaključil julija tega leta.

Pripravljamo pa se na izvedbo usposabljanja v programih *MIG/MAG varilec s certificiranjem usposobljenosti varilca* in *Osnove mehatronskih sistemov*.

PROJEKT MUNERA 3

Projekt Munera 3 je vseslovenski projekt, v katerem sodeluje 85 srednjih in višjih šol. Cilj projekta je v obdobju 2018–2022 vključiti 17.640 zaposlenih oseb v programe nadaljnega poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter v skladu s potrebami in razvojem trga dela in s potrebami industrije izboljšati njihove kompetence – za večjo zaposljivost in mobilnost med področji dela ter osebni razvoj in delovanje v sodobni družbi.

Da bi zaposlenim osebam ponudili znanja, ki jih potrebujejo pri delodajalcih danes in v prihodnosti, smo pri pripravi programov usposabljanja k sodelovanju povabili podjetja in socialne partnerje ter skupaj z njimi pripravili programe, ki jih predstavljamo v nadaljevanju.

MERITVE V TEHNIKI IN TEHNIŠKO RISANJE

Osnove tehniškega risanja • Kvaliteta površine • Meritve in kontrola dimenzij • Strojni elementi

3D-IZRIS – PROSTORSKO MODELIRANJE

Pridobivanje in/ali izboljšanje kompetenc na področju 3D-prostorskega modeliranja • Sledenje razvoju hitro spreminjajoče se tehnologije na področju 3D-modeliranja • Delo z bazami podatkov • Izboljšanje prostorske predstave

NAPREDNO DELO NA 3-OSNI ALI 5-OSNI CNC (ročno programiranje)

Pregled orodij, ki se uporabljajo • Vzdrževanje stroja • Spoznavanje krmilnika CNC stroja • Vpenjanje in centriranje obdelovanca • Umerjanje orodij za obdelavo obdelovanca • Vrtanje, rezkanje • Tolerančne dimenzije • Merjenje toleranc • Odstranjevanje obdelovanca s stroja in čiščenje

CAD/CAM priprava strategij

Priprava delovnega mesta in orodja • Snovanje in risanje enostavnih kontur in programiranje CNC stroja • Uporaba pregledovalnikov CAD podatkov in programov NC • Spoznavanje pomena baze orodij v CAM podatkovnih bazah • Načrtovanje 2D- in 3D-obdelave v CAD/CAM okolju

UPRAVLJANJE IN VZDRŽEVANJE PNEVMATSKIH SISTEMOV

Pridobivanje kompetenc na strokovnem področju avtomatizacije z uporabo pnevmatičnih krmilnih sistemov • Spoznavanje osnov in delovanja pnevmatičnih in elektro pnevmatičnih elementov • Uporaba pnevmatskih vezij za izvedbo nalog v proizvodnih procesih • Način dimenzioniranja industrijskega pnevmatskega omrežja • Ugotavljanje izvira pnevmatskih izgub in vrednotenje pnevmatske energije • Funkcijski odnosi med pnevmatičnimi in električnimi komponentami • Značilnosti in delovanje elektro pnevmatičnih komponent

UPRAVLJANJE IN VZDRŽEVANJE PNEVMATSKIH SISTEMOV

Pridobivanje kompetenc na strokovnem področju avtomatizacije z uporabo pnevmatičnih krmilnih sistemov. Spoznavanje osnov in delovanja pnevmatičnih in elektro pnevmatičnih elementov. Uporaba pnevmatskih vezij za izvedbo nalog v proizvodnih procesih. Način dimenzioniranja industrijskega pnevmatskega omrežja. Ugotavljanje izvira pnevmatskih izgub in vrednotenje pnevmatske energije. Funkcijski odnosi med pnevmatičnimi in električnimi komponentami. Značilnosti in delovanje elektro pnevmatičnih komponent

NEMŠČINA ZA STROJNIKE IN POSLOVNEŽE

Usvajanje avtentičnega jezika in strokovnega besedišča. Pridobivanje kompetenc prodajanja in predstavljanja produktov ali storitev v nemščini

Usposabljanja so namenjena zaposlenim osebam, ki delajo na specifičnih delovnih mestih, osebam brez poklicne oz. strokovne izobrazbe in osebam z izobrazbo, ki zaradi prestrukturiranja in dolgoročnih razvojnih projekcij ni več ustrezna.

Programi obsegajo od 50 do 70 ur teoretičnega in praktičnega usposabljanja ter se izvajajo v popoldanskem času, od 16. do 19. ure, v obsegu 4 šolske ure, po dvakrat na teden v prostorih TŠC Maribor na Zolajevi ulici 12, Maribor – Tezno.

Usposabljanja so razpisana čez vse šolsko leto; usposabljanje v posameznem programu pa se začne, ko se vključi ustrezno število kandidatov.

Kandidati se lahko prijavijo tako, da izpolnijo prijavnico – VPISNI LIST in priložijo IZJAVO DELODAJALCA, da so zaposleni. Oba dokumenta sta dosegljiva na spletni strani zavoda www.tscmb.si.

Vpisni list in Izjavo delodajalca lahko pošljete po e-pošti na naslov: srecko.vidovic@tscmb.si, ali po klasični pošti na naslov: Tehniški šolski center Maribor, Zolajeva ulica 12, 2000 Maribor.

PROJEKT PRIDOBIVANJE TEMELJNIH POKLICNIH KOMPETENC

Namen projekta je povečati vključenost odraslih v vseživljenjsko učenje (VŽU) in izboljšati kompetence, ki jih potrebujejo zaradi potreb na trgu dela, večje zaposljivosti in mobilnosti ter osebnega razvoja in delovanja v sodobni družbi. Cilj dejavnosti projekta je izboljšati temeljne in poklicne kompetence odraslih, ki so nižje izobraženi in manj usposobljeni, s poudarkom na starejših od 45 let.

Usposabljanja financirata Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport.

Usposabljanja izvajamo v naslednjih dveh programih:

**Računalniško digitalno opismenjevanje (RDO) in
SPORAZUMEVANJE V TUJEM JEZIKU A2 (NEMŠKI ali ANGLEŠKI JEZIK).**

V usposabljanje se lahko vključijo osebe, ki so:

**zaposlene ali samozaposlene in brezposelne,
starejše od 45 let in**

imajo manj kot štiriletno oz. dokončano štiriletno srednjo šolo (do V. stopnje izobrazbe).

Vključeni udeleženci pridobijo temeljne in poklicne kompetence s poudarkom na:

uporabi informacijsko-komunikacijske tehnologije (uporaba računalnikov za iskanje, ocenjevanje, shranjevanje, predstavitev in izmenjavo informacij ter sporazumevanje in sodelovanje v skupnih omrežjih po internetu), spoznavanju glavne računalniške aplikacije (obdelovanje besedil, razpredelnic, grafov, zbirke podatkov, shranjevanje ...) in podpori IKT za ustvarjalnost in inovativnost ter za iskanje, zbiranje in obdelavo informacij,

sporazumevanju v tujem jeziku (govorno, pisno, slušno in bralno razumevanje širšega nabora splošnih in strokovnih terminov).

Program **RDO** obsega zelo široko področje obravnave IKT-tehnologije (hardver, softver), vsebine programa pa se lahko priredijo za podrobnejše spoznavanje in uporabo posameznih programov (Word, Excel, PowerPoint, internet, e-pošta ...).

V programu sporazumevanje v tujem jeziku se izvajata angleški ali nemški jezik. Program je nadaljevalni, stopnje zahtevnosti A2. V programu se lahko do 10 odstotkov vsebin prilagodi potrebam podjetij oz. udeležencem, tako da se obravnava strokovno izrazoslovje, npr. s področja strojništva.

Posamezno usposabljanje obsega 50–60 šolskih ur in se izvaja dvakrat na teden v popoldanskem času, od 16. do 19. ure, v prostorih TŠC Maribor (za tuj jezik lahko tudi izven šole, v prostorih zbornice ali v podjetju).

Kandidati se lahko prijavijo na usposabljanje tako, da izpolnijo prijavnico – VPISNI LIST, ki ga dobijo na spletni strani zavoda: www.tscmb.si.

PROJEKT

»Promocija, animacija in učna pomoč (ATENA-V)«

Tehniški šolski center Maribor sodeluje v projektu "Promocija, animacija in učna pomoč", kjer smo konzorcijski partner za podravsko regijo. Namen projekta je povečati vključenost odraslih v vseživljenjsko učenje in izobraževanje ter izboljšati kompetence, ki jih odrasli potrebujejo zaradi potreb na trgu dela, večje zaposljivosti in mobilnosti ter osebnega razvoja in delovanja v sodobni družbi, s posebnim poudarkom na odraslih, ki so starejši od 45 let in imajo zaključeno OŠ, nimajo pa zaključene nižje poklicne, srednje poklicne, srednje strokovne ali poklicno-tehniške izobrazbe. Udeleženci so lahko tudi odrasli z enakimi kriteriji in so mlajši od 45 let.

Projekt, ki bo potekal do sredine leta 2022 in ga sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada, zajema:

1. promocijske aktivnosti,
2. animacijske aktivnosti in
3. izvajanje učne pomoči za udeležence.

Promocijske in animacijske aktivnosti potekajo v sodelovanju s številnimi organizacijami, ustanovami, šolami in se bodo v naši regiji izvajale nekajkrat letno (3–4 krat letno). Cilj aktivnosti je širjenje zavedanja o tem, da izobrazba prispeva k večji zaposljivosti, mobilnosti, osebnem razvoju in kakovostnem življenju v sodobni družbi ter h gojenju izobraževanja odraslih kot vrednote. Aktivnosti prispevajo tudi k večji prepoznavnosti pomena vseživljenjskega izobraževanja in večji vključenosti v izobraževanje za dvig izobrazbene ravni.

Učna pomoč vključuje razlago in utrjevanje učne snovi ter seznanjanje udeležencev, ki so vpisani v izobraževalne programe za dvig izobrazbene ravni, z učnimi strategijami in tehnikami učenja.

Učna pomoč se izvaja za udeležence, ki so vpisani v javno veljavne programe izobraževanja in dvigujejo svojo izobrazbeno stopnjo. Učna pomoč se izvaja tudi za potrebe udeležencev, ki opravljajo mojstrske, delovodske, poslovske izpite, vključno s pripravami na izpite. Na tem področju smo se povezali s srednjimi šolami in ljudskimi univerzami v podravski regiji.

V okviru promocijskih in animacijskih dejavnosti smo v preteklem letu izvedli več odmevnih dogodkov, ki so privabili številne odrasle poslušalce.

Z Nastjo Mulej, edino licencirano trenerko De Bonovih orodij razmišljanja v Sloveniji, smo generirali ideje za reševanje vsakodnevnih izzivov.

Jani Prgič nam je na interaktivni delavnici Tanka črta odgovornosti na zabaven način predstavil, kako se odmikamo od osebne odgovornosti in le-to prenašamo na druge.

Sara Isaković, dobitnica srebrne olimpijske medalje v plavanju in diplomirana psihologinja, pa nam je skozi lastno strokovno poznavanje in življenjske izkušnje predstavila, kako delujejo naši možgani in kako se lahko bolj pozitivno naravnamo.

Srečko Vidovič, vodja MIC-a

srecko.vidovic@tscmb.si

040 304 868

Metka Kodrin, organizatorka izobraževanja odraslih
in koordinatorka na projektih

metka.kodrin@tscmb.si

02/229 57 63

VIŠJA STROKOVNA ŠOLA

Višja strokovna šola je organizacijska enota javnega zavoda Tehniškega šolskega centra Maribor, v okviru katerega si udeleženci izobraževanja pridobivajo inženirska znanja s področja avtostroke in strojništva ter ob zaključku študija pridobijo strokovni naziv **avto-servisni inženir/-ka** oz. **inženir/-ka strojništva**. Oba višješolska programa izvajamo tako za **redne študente** (2 leti) kot za **izredne študente** (3 leta, 40 % predpisanih študijskih ur za predavanja in 60 % predpisanih študijskih ur za laboratorijske vaje, ki so predvidene po

predmetniku za redne študente). Poslanstvo VSŠ TŠC Maribor je usposabljanje visoko specializirane inženirje na področju avtostroke in strojništva, praktično in podjetniško orientirane inženirje, usposobljene za izvajanje, načrtovanje in vodenje poslovnih procesov v manjših in srednje velikih podjetjih ali obratih večjih poslovnih sistemov. Te cilje višja strokovna šola dosega le v dobrem partnerskem sodelovanju s podjetji in z organizacijami iz gospodarstva v branži ter regijskimi in državnimi strokovnimi in vladnimi institucijami, združenji in zbornicami. Poglavitna prednost višješolskega študija je **praktično izobraževanje**, ki študentom omogoča neposreden stik z delodajalci in pridobivanje relevantnih delovnih izkušenj med študijem. **800 ur oz. 40 %** celotnega študijskega programa na višjih šolah se namreč izvaja v podjetjih. Največja prednost so naši predavatelji, ki večinoma prihajajo neposredno iz gospodarstva. Za študente to pomeni visoko raven prenosa aktualnega inženirskega znanja s poudarkom na reševanju praktičnih problemov, s katerimi se predavatelji soočajo pri svojem delu v podjetjih, kjer so zaposleni (Cimos, Mariborska livarna, Geberit, Swatycomet, Zavarovalnica Sava, RTI, Aluminium Kety Emmi, TÜV ...). *Pri izobraževalni dejavnosti višje šole se povezujejo različna strokovna področja, kot so področje tehnologije, predelave in obdelave kovin in drugih materialov, konstrukcij in načrtovanja, ekonomsko-poslovnih, okoljskih in organizacijskih ved ter učenja tujih jezikov, saj želi šola zagotavljati kakovostno in uporabno znanje. To lahko doseže s kakovostnim izobraževalnim programom in z njegovim izpopolnjevanjem in prilagajanjem mednarodnim standardom ter s sposobnimi in ambicioznimi študenti in predavatelji, ki bodo znanje pridobivali/posredovali ob pomoči sodobnih metod poučevanja, s projektnim delom študentov, interdisciplinarnim medpredmetnim povezovanjem in z aktivnim sodelovanjem študentov v izobraževalnem procesu na šoli in v podjetjih na praktičnem izobraževanju.* V sodelovanju s Srednjo strojno šolo in Medpodjetniškim izobraževalnim centrom imajo naši študenti dostop do najsodobnejše opremljenih predavalnic in laboratorijev, kot so učilnica za CNC tehnologije (vertikalni 3-osni CNC obdelovalni stroj Doosan DNM 4500 z dodatno 4. osjo in FANUC krmiljem, 17 delovnih postaj s Siemens Sinumeric in Fanuc NC Guide), učilnica za računalniško podprte tehnologije (delovne postaje s programsko opremo PTC Creo Parametric 5.0, DS Solidworks 2019, Lantek Expert, 3D SLA tiskalnik Form2, večbarvni 3D FDM tiskalnik Cubex Trio, 3D skener Artec Spider), učilnica za mehatroniko in robotiko (robotski roki ABB in Fanuc, programska oprema RobotStudio, RoboGuide, FluidSim, hidravlika, krmilna tehnika), sodobno opremljene računalniške učilnice z več kot 100 računalniki, učilnica za varilne tehnologije z opremo Varstroj, najsodobnejše opremljene delavnice za avtostroke (diagnostika podvozij, diagnostika motorjev, popravilo vozil, avtoelektrika, avtokleparstvo, avtoličarstvo ...).

Če vas zanima študij strojništva in avtoservisnega menedžmenta, vas vabimo, da se vpišete k nam. Zadnji rok za vpis je 28. avgust 2020 za redni študij in 30. oktober 2020 za izredni študij. Vse informacije o študiju najdete na <http://www.tscmb.si/visja-strokovna-sola>.

tehniški
šolski
center
maribor

TEHNIŠKI ŠOLSKI CENTER MARIBOR

Zolajeva ul. 12

»Znanstvenik odkrije tisto, kar že obstaja.

Mehatronik ustvari tisto, česar še ni bilo.«

(Theodore von Karman)

